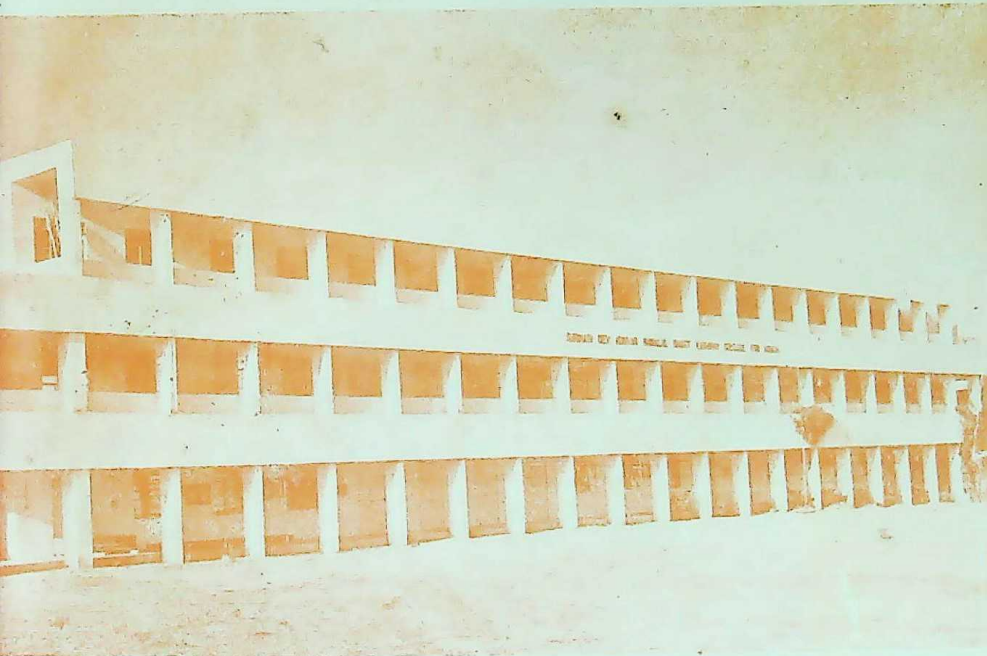

MAGAZINE

1972

SHRIMATHI DEV KUNVAR NANALAL BHATT

VAISHNAV COLLEGE FOR WOMEN

Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women

MADRAS-44

1972

Vol. iv

The College Crest

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom, to represent the cult of devotion preached by Maha Prabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is a sacrificial fire, which symbolises the Lord Himself. ("Yagno Vai Vishnu") The Lord is reached by the three steps of the altar signifying KSHARA, AKSHARA and POORNA PURUSHOTHAMA. The volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Vedas) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence, Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"Satyam Param Dharmam"

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ।
सत्यस्य सत्यं क्रतुसत्यनेत्रं सत्यात्मकं त्वां शरणं प्रपन्नाः ॥

—श्रीभागवतम् (१०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणौ कथायां हस्तौ च कर्मसु मनस्तव पादयोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्रीभागवतम् (१०-१०-३५)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायाद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वार्थदीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण-१-

Our Founder - Chairman with his wife

Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt

Shri Nanalal Bhatt

“May they live long and healthy lives” is our prayer to Sri Krishna

NANALAL BHATT
Chairman

Madras-17
23-3-1972

I am glad that the first batch of our students are appearing for the B.A. degree examination soon. I wish them the best of luck in their examination and also in their future life.

To-day being Sri Ramanavami I suggest to one and all of my large family (the teachers and the students) the example of Sri Rama and pray that his example and inspiration build up this great temple of knowledge.

Let Sri Rama guide us all to the noble path which we have set before us. He was a perfect and ideal man even for those who may not accept him as Avatar of Sri Maha Uishnu.

(Sd) NANALAL BHATT
Chairman

EDITORIAL

The College having crossed the fourth mile-stone in its onward journey, I am proud to place before the readers the fourth volume of the College Magazine. Looking 'back, we cannot but feel proud of what we have achieved within this short span of time. Yet much more remains to be achieved. It is probable that in our onward march, sometimes success may smile at us; sometimes failure may thwart our plans; yet we have to keep our faces towards the goal to be reached and still continue to march on. Between every milestone, the experiences we encounter, need a moment's reflection now and then. It is with the burden of the past experiences on our shoulders that we march on, plod though we may sometimes. We know that every experience is an arch through which we pass only to behold the horizons of more experiences to come.

One of the memorable events which deserves to be recalled to our memory during the last term was our College Day on 15th February, '72 marked by the august presence of the gracious wife of our revered President, Smt. Saraswathi Bai Giri and Sri. K. K. Shah, our Governor. It was the auspicious occasion for the opening of the new annexe to the College building that brought both the distinguished guests amidst us. We were indeed very fortunate and feel greatly honoured that the First Lady should have taken the trouble to be personally present to bless our efforts. His Excellency the Governor could not have chosen another occasion to consent to visit the College. We were doubly fortunate.

The College Day Celebrations coincided with another event in which Shrimathi Saraswathi Bai Giri was felicitated with the title of "Kavi Samaragni". We are proud that our College venue was to be the happy witness of the event.

Much is being talked about Students' Rights, Women's Lib. etc. We are now in a most conflicting situation, in an uncertain present, caught between two worlds - one dead and another, yet to be born. In our clamour for liberties, we have lost sight of the realities, our duties towards ourselves and to others.

No amount of freedom social, economical, political or even religious, can liberate man or woman. Freedom is that which comes from self-discipline. This freedom is everlasting, peace giving and liberates man from the artificial shackles, and makes his soul soar high.

The past and the present generation have failed to perceive the significance of living. There is perceptible awakening to the realities of life, in the younger generation. Let us hope that this awakening will be for peaceful co-existence of human beings and to bring the Kingdom of 'Heaven on earth'.

Let us rededicate ourselves to this end with a prayer from the Upanishad.

Lead me from the unreal to the Real,

Lead me from darkness to Light,

Lead me from death to Eternal Life.

FIRST SET OF OUTGOING DEGREE STUDENTS III YEAR

REPUBLIC DAY

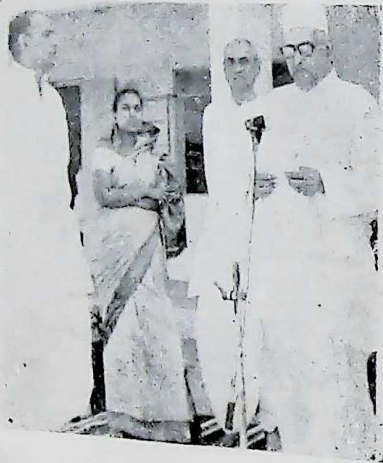

Taking the Salute

Felicitations to Sri Ramadesigan

INDEPENDENCE DAY

Message by Sri Suganmal Jain

SCIENCE ASSOCIATION

Sri Gireesan on
"How to Study Science"

COLLEGE REPORT

1971

Your Excellencies Shrimathi V. Saraswathi Bai Giri, Shri. K. K. Shah and Shrimathi Madhu Ben Shah, Respected Chairman, Members of the Managing Committee, Parents, Colleagues and dear students.

On the occasion of the Fourth Annual Day, it gives me immense pleasure to welcome the honoured Chief Guests of the evening and also to present the report of the working of the College for the year 1971—72. We are very grateful to Her Excellency Shrimathi V. Saraswathi Bai Giri for having accepted our invitation to open the new block of the College. It is indeed very gracious of her to have taken time off during her stay in the city to visit our college.

Her Excellency is known to be a humanist and a leader in the field of Education, like her illustrious husband, our revered President Shri. V. V. Giri. She is also a poet in her own right. It is in the fitness of things that the All India Sanskrit Language Society is conferring on her the title of "Kavi Samrajini" to-day.

Our respected Governor Shri. K. K. Shah has endeared himself to the Public as a patron of Arts, Education and Music. Our long felt desire to have him among us has been fulfilled by his kindly agreeing to preside over today's celebrations. we are

very happy that Shrimathi Madhu Ben Shah has agreed to give away the prizes to our students. We offer to her our heartfelt thanks for the keen interest that she shows in our College.

We thank the parents of our students and our well-wishers for gracing the occasion with their presence.

College Activities

Results : Last year's results were on the whole highly commendable and encouraging. P.U C. Out of 544 students who took the examination there were 136 First Classes, 132 Second Classes and 132 Third classes, bringing the overall percentage of passes to 73.53%.

Degree Course : Last year we sent up the first batch of the degree-class students for parts I and II of the University Examination. It gives me great pleasure to place on record the excellent performance of the students in both the parts. In Part I (Language) we scored cent percent passes, with Two first classes in Tamil, and Two in Sanskrit out of a total of 57 students. The percentage of passes in Part II (English) was 89.5%, a figure, although less than that of Part I, is equally, if not more commendable. We congratulate the students and the teachers on this creditable achievement.

New Subjects and Expansion

This year, the University of Madras has been pleased to grant affiliation in History in the B.A. degree course, thus bringing the number of major subjects in the College to four.

Consequently there has been an increase in the number of students. There are now 920 students on the rolls. To accommodate the present increase of students and to provide additional facilities, the Management has constructed the new Block at a cost of a lakh and a half rupees; it is this block that has been inaugurated by her Excellency Shrimathi V. Saraswathi Bai Giri. We hope that with her blessings, the College will grow from strength to strength.

Co-Curricular Activities

The College Union Elections this year were held on 19-7-1971. Miss K. Meera was elected President, and Miss. S. Padmini and Miss. G. Shantha, as Secretaries. The Union was inaugurated on 11th August, 1971 by Shri. V. T. Rangaswami, Chairman of the Management of the Ethiraj College. The Union has been active in many fields, winning laurels for our College in inter Collegiate competitions.

The several Associations under the auspices of the Union arranged meetings, inviting eminent people from different walks of life to speak to them. The disciplined behaviour of our students and the keen attention they paid to the speeches were commended and appreciated by the visitors.

Sports: The Games Department has been conducting its usual activities this year. Our teams participate in many of the Inter-Collegiate tournaments. The Sports Day was held on the 31st January, 1972, presided over by Shri. M. Ramdas, Superintendent of Police, Chingleput East.

This occasion gave the students the opportunity to participate with delight and enthusiasm in several sports items. Miss. Sylvi Chacko was crowned as the Individual Champion of the College.

With the aid of the University Grants Commission, we hope to instal a cement court for Basket Ball next year.

Fine Arts: Miss. S. Padmini and Miss. K. R. Uma Maheswari have been regularly participating in almost all the inter Collegiate competitions in music in all the city Colleges. There was not one competition in which they failed to bag any of the prizes. Their most outstanding successes were the winning of the Rolling Shield, at Ethiraj College for the Carnatic Music competition, and the Rolling Cup at Pachaiyappa's College, for the Light Music competition, where they were also the winners of the first and second prizes. We also participated in a dance competition held in the Ethiraj College when the performance of our students Vasanthavalli and Rama Devi was much appreciated.

Planning Forum: The Planning Forum has been very active this year. We received a higher Special basic Grant of Rs. 1,800/- from the Government of Tamil Nadu this year for the Planning Forum, which enabled the Forum to arrange for more activities. The members of the Planning Forum were taken for an Internal Project Tour to the Industrial Estate, Guindy, and an External Project Tour to Bangalore and Mysore. There have been visits to slum areas to distribute clothes etc. to the dwellers there. A socio economic survey was also conducted in *Pazhavanthangal*. An Essay Competition was held in which Miss. P. B. Rama got the First Prize. Our students also participated in an oratorical competition held at Madras Christian College in which Miss. Mary Oomen got the 2nd

Prize. The Forum has future plans of visiting the Swiss Farm near Mahabalipuram. The Plan Week was celebrated in November, after being inaugurated by Shri. Sitarama Das, Collector of Chingleput.

Library: The Library was further expanded by a grant from the College funds. We are looking forward to the usual grant from the University Grants Commission which is unusually delayed this year.

Bangladesh and war efforts: Our students' voice was raised in protest against Pakistani aggression on Bangla Desh. The students and staff participated in a Mass Women's Rally conducted by the Government of Tamilnadu and the Social Service Organisations. We did not stop with mere vociferous protest but made efforts for collecting clothes for the refugees. The students also collected money by screening films on our own projector, and with the staff contribution, we were able to contribute our mite to the National Defence Fund, which amounted to Rs. 2,000/-.

The activities of the union for the year closed with the Valedictory meeting on the 9th February, 1972, presided over by Shri. Manickavelu Naicker. Elections of next year's President and Secretary from the Degree classes were conducted and Miss. K. R. Pushpavalli and Miss Geetha Srinivasan were elected President and Secretary respectively. They took charge from the outgoing President and Secretary on the Valedictory Day.

STAFF

There have been the usual and inevitable changes in the staff. There has always been the spontaneous co-operation from the staff in every activity of the College,

without which I could not have achieved any thing in any field, curricular or extra-curricular. It is the great desire and endeavour of our management to provide every facility to the staff so that they can carry on their work in a congenial atmosphere. In this regard, the management has been kind enough to implement the Second Pay Commission's scales of pay and also the latest House Rent allowance applicable to the staff (both teaching and non-teaching).

On this happy occasion, I take the opportunity of wishing my students of all classes all success in their examinations. I would like to make a special mention of the third year Degree students, who as the first batch will be taking their final University Examinations this year. I am sure Dame Fortune will wait upon them, as it had in their previous University Examinations, last year. By their success, they will be bringing honour not only to themselves but also to their Alma Mater. They have been with us for the past three years and most of them had the honour of being in the first batch of P.U.C. students of the College. When they later look back on their happy stay with us, I am sure they will always remember and be reminded of the high traditions that they had set up and the high values they had been trained to cherish not only during their sojourn here, but throughout their life. We wish them once again all prosperity and happiness. They are specially fortunate in having their Excellencies with them on this happy occasion, to bless them.

We all know that, what the College has become to-day is due to the unstinting and untiring efforts of our respected founder Chairman. No words are adequate to express our deep sense of gratitude for the services he has rendered to the cause of women's education through this college. There are few like him who think it their

duty to devote their time, energy and money, in many fields of humanitarian service. The Cancer Institute stands as an evidence of his contribution to the field of Medical Research and Public Health. A deeply religious man and a true Vaishnavite, he does not hesitate to practise what he preaches. We take this opportunity to pray to Lord Sri Krishna to bless him and his gracious wife with a long and happy life. I am also very thankful to the Members of the Managing Committee who have devoted much of their time and energy for the welfare of the College. Their wise counsels, active co-operation and unfailing support have gone a long way to help me manage the affairs of the College successfully all these years.

I feel that the parents form an integral part of an educational system. The discipline and the traditions that are enforced in the College must be strengthened and fostered by the parents themselves at home. It is a credit to our College that the parents have always extended their co-operation to us and this has helped us to forge ahead in the common endeavour, namely, shaping our girls to play their part as good wives and mothers. I hope these mutual links will grow from strength to strength in the years to come, so that we could form a Parent-Teacher Body for furthering the interests of the College.

I take this opportunity to thank the government of Tamil Nadu for their benevolent assistance to us. We hope that the government will be kind enough to grant us more assistance so that we could open a hostel, the necessity of which is being acutely felt. Incidentally, I may be allowed to mention that this college alone caters to the needs of women's higher education in South Madras and Chingleput District.

My thanks are also due to the University Grants Commission with whose assistance we have been able to enlarge our Library and Physics Department.

We are also thankful to the University of Madras for their kind co-operation with us throughout the year and also for their kind sanction of seats and subjects whenever we approached them.

I will be failing in my duty if I do not express my deep felt gratitude to the public and the press for their appreciation and encouragement.

We have to make rapid strides in our efforts to mould responsible citizens of our country in the educational institutions. India needs a host of energetic and youthful patriots to lead her on to peace, prosperity and plenty. The whole world lauds the achievements of our Jawans in our 14 day battle with Pakistan under the inspired leadership of our President His Excellency Shri. V. V. Giri and our Prime Minister Shrimathi Indira Gandhi. May I record our tribute to the unequalled inspiration, leadership and achievement of Shrimathi Indira Gandhi, who will be an ever shining example for us to emulate?

Kindly permit me to close this report with the following benedictory verse coming from the pen of one of the foremost and universally adored exponents of Dharma, the great seer Vedavyasa

Sarve' Bhavantu Sukhinaha, Sarve'
Santu Niramaya :

Sarve Bhadrani Pashyantu, Ma Kaschit
Dukha Bhag Bhavet.

"May all living beings be hale and hearty; may all see happy days; let no one be miserable."

Jai Hind

UNION OFFICE BEARERS

K. MEERA, III Ecos
President

S. PADMINI, III Ecos
Secretary

G. SHANT, P.U.C. 'A'
Joint Secretary

SYLVI CHAKKO, P.U.C. 'C'
Games Secretary & Athletic Champion

PROUD RECIPIENTS OF AMARA BHARATI PRIZES

S. RAJESWARI, II B.A. (Litt)
Silver Medal & Special Prize in Sanskrit

S. SUGUNA, I B.Sc.
Gold Medal

R. PADMINI, P.U.C. 'C'
Gold Medal

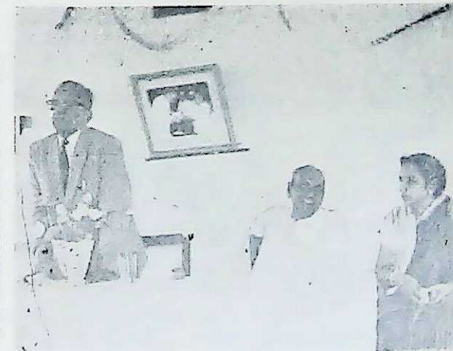
UNION INAUGURATION

The Chief Guest lighting the Lamp

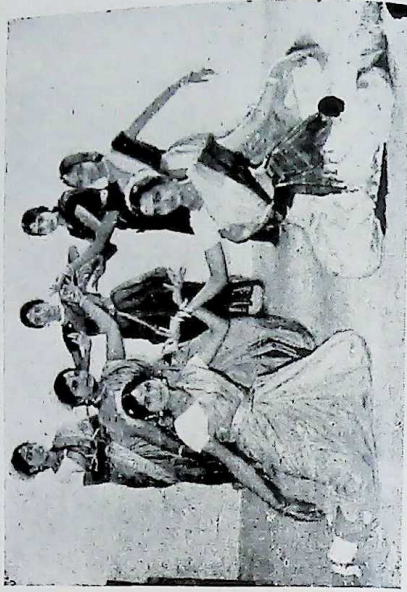
Office Bearers in front of the decorated Lamp

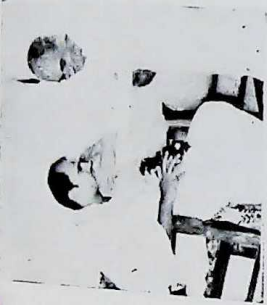
The Chief Guest V. T. Rangaswami Iyengar
inaugurating the Union

Sri S. N. Davey on Krishnavatara

Avachiar Kuravai from Silappadikaram

Chairman paying his respects to the Garigi

S. Padmini
Proud winner of the Cups and Shield

A Heap of Broken Images

An Introduction to Yeats and Eliot

In any age the thing of highest importance for the poet is to "express with individual differences the general state of mind, not as a duty, but simply because he can not help participating in it." And it is the poet who is more alive than any other in his age. Only a minority is capable of realizing the potentialities of human experience, and the poet belongs to this class. The fastidious nature of a poet helps him to communicate the actual with subtlety and precision. He is as much influenced by his time, as he influences it. The relation is one of mutual dependence. "The great poet, in writing himself, writes his time". Thus Dante hardly knowing it, became the voice of the thirteenth century Italy. Shakespeare, hardly knowing it, became the representative of the end of the sixteenth century. And the era of gloom which found its place in the works of Hardy, still continues. Thus, we see, that modern poetry, especially, of Yeats and Eliot goes beyond a mere diagnosis of the spiritual distemper of the age, it is a lament over man's fallen nature, a prophecy and a promise.

The victorian self complacency has been replaced by anxiety, and this anxiety is the product of social crisis, political upheavals and other economic factors. In addition to the general confusion, modern psychology supplements with its new teachings on the nature of consciousness and on the nature of the dynamism of human actions. T. S. Eliot is hailed as the champion of new bear-

ings in thought and in poetry. Both theatrically, and stylistically, his poetry breaks from the Victorian tradition. Before him however, Hardy and Hopkins did break away from the conventions. Yeats made no sudden break with them though he began to discipline his style in lee of the victorian verse. But the poems of both Yeats and Eliot deal with the condition of human souls which are always in a state of anxiety, in a state of irredeemable crisis.

By the use of symbols at an early date, Yeats diverged farther from the victorian poetic tradition. Symbolism was for Yeats an effort to restore the unity of mind and nature which had existed until the seventeenth century when there came into being the modern fragmentary man, who sets up in his mind gigantic philosophical or religious abstractions and sets up outside the mind a nature which is a scientific distraction. Eliot calls it "dissociation of sensibility" and Yeats terms it as "Bursting in to fragments". What Yeats hoped to do was to bring man and nature into harmony again and to reconcile the demands of the intellect with those of the imagination. Symbolism would pull the external world back into the mind by establishing the correspondence of nature and mental state. He was unique in his generation in deliberately rejecting the scientific approach and the stoical scepticism that the age fostered. He may have sought escape into fairy land, into a medieval

credulity, on the peaks of absorption in Irish realities. Bewildering as these often were, they kept him from loosing his hold on the present world. Yet the body of his verse gains almost as much as it suffers from his wayward medievalism, his love for philosophy, esoteric ideas and his intellectual development. For a clear understanding of Yeats' poetry, one must remember that he saw history as "birth, maturity, and death" of one civilization after another. He was influenced by Carl Gustav Jung, the great psychologist who has explained this idea in his theory of the "Collective unconscious". "Byzantium represents to Yeats the supreme example of the unity to Being, which the subject ive mean might achieve.

To most writers of the eighteen nine ties, style was a matter of craftsmanship. Yeats' conception was quite different. He considers it to be the element which in literature corresponds to the moral element in life, that is, by its emphasis it determined delicate gradations of value and was a direct indication of the writers personality.

All mere complexities, the fury and the mire of human veins and his characteristic use of rhymes and half-rhymes intensify the tempo of his poems.

In modern poetry Yeats and Eliot stand at opposite poles. Both see life as incomplete. Eliot puts faith in spiritual perfection, whereas Yeats stands with Michealangelo, for "profane perfection of mankind in which the senses and spirit are fully harmoniously exploited" Yeats's richness, or better his magnificence of one comes partly from the sumptuous images of his work, partly from the different levels of diction and the intricate rhythm at his command. He was a many-sided

man who by dint of much questioning and inner turmoil achieved the right to speak with many voices and to know completely the incompleteness of life.

As a classicist, Eliot was able to find what he called the "Objective correlative" for his emotion. He found that the only way of expressing emotion in the form of art is by finding an 'objective correlative' in other words, a set of objects or situation, a chain of events which shall be the formula of that particular emotion, such that when external facts, which must terminate in sensory experience, are given the emotion, is immediately evoked" Objectivity means detachment, and this makes Eliot capable of or perhaps impelled, to wit and irony. The romantic cannot allow the "intrusion of comedy upon a serious passage, and cries out against the mingling of the noble with the trivial, the elegant with the burlesque" These juxtapositions are among the features of much of his poetry. This intermingling of the trivial with the grave, was a technique which links him with the Metaphysicals. That's why Donne is hailed as a great poet by the contemporary critics. To parallel the use of the conversational tone, the vocabulary at once colloquial and strange, he uses nonpoetic materials and irregular verse and difficult sentence structure as a part of fidelity to thought and feeling. Flash of wit results from the stock of such unexpected contrasts. In line with the realization that a poet's work is an integral part of the society in which he lives, Eliot's own kind of witty surprise created in such a line as: "I have measured out my life with coffee spoons", brings to the mind of the reader, in a single, concrete, ironic picture, not only the whole futile existence of his Prufrock, but also the present humanity at large. He drives home the idea by mere implication than by statement. And this

method is employed to make good the absence of connected narrative in poems. It consists "in the use of statements which carry a weight far beyond their ostensive meaning..... and which therefore oblige the reader to a peculiarly active and strenuous participation in the poetry" It is left to the reader to reconstruct the meaning implied. "Irony in speech is a form of destructive criticism that enforces an immediate judgement upon something by placing it without comment in a position to which it should not aspire." This is precisely Eliot's method- "by the presentation of details, incongruous items, irrelevant situations, we are suddenly invited to judge, criticize and condemn". A seemingly disjointed structure, "a heap of broken images"- this is how the whole work of T.S. Eliot could appear to layman. But a knowledge of the contemporary life bring out all the intricacies into light. "what ironic pictures of modern manners, what a superb

mingling of satirical vulgarity and sensuous delicacy, what prophetic earnestness, what variety of image ry and rythm!". This would be the attitude of a lover of Eliot's poetry.

In the realm of Eliot's poetry, almost all the characters are portrayed as bored by the relentless cycle of "birth, copulation, and death". To some readers it appears as though Eliot is making a hill out of a mole hill. But there are still some, who regard him as "the prophet, as the seer blest". Whatever may be the opinion entertained by his readers literary critics hailed him as the greatest modern poet. In every age, the contemporary literary genius are approached with a prejudice. There is always a disregard felt by all the men in almost every age for their contemporary men of genius. Men most often prefer the past and sneer the present. And Yeats and Eliot are no exceptions.

Miss. T. V. JAYALAKSHMI
English Dept.

A Challenge to the Youth of Today

N. GEETHA, (III B.A. Economics)

The roar of the cannon has been muted and the uneasy ceasefire prevails on our borders. We faced grave challenges to our national security with courage and dignity and have succeeded in attaining our objective of countering the aggressions, confirming the justice of our cause and the superiority of secular democracy. Nevertheless, there is no room for complacency as the situation still continues to be grave by our aggressors' mounting warheads on the borders. It is therefore, the duty of each one of us to remain vigilant and alert to help and safeguard our national honour and integrity. This becomes more essential due to Chinese antics, which are obviously calculated in close co-ordination with those of Pakistan. We thus face a dual challenge aimed ultimately at the destruction of our freedom itself. This freedom was won with great struggle and sacrifice after centuries of servitude and foreign rule, and we, the post-independence generation, should not err and take the freedom for granted. The maintenance and strengthening of freedom is a task even more onerous than its attainment.

In any nation, the youth necessarily forms the vanguard in most spheres of activity, and it is essential that at this critical juncture its power must be mobilised further to strengthen our integrity and our capacity to resist aggression. What is required is an immense burst of an idealism and energy among our youth who must be deeply committed to the task of safeguarding this great nation founded on the twin ideals of secularism and Democracy. In particular our young men and women studying in Colleges and Universities have a special responsibility, for while, they are no longer children, they have yet not got fully involved in the routine of adult life. They constitute an immense reservoir of strength which, if properly canalized, can prove to be a source of great power to the nation. Indeed it is these young Indians who will soon be called upon to provide leadership in all walks of national life and they must therefore look upon the present crisis as a welcome opportunity to train themselves to fulfil their future responsibilities with distinction.

Though my own contacts with University life as a student, are fairly recent, I wish to say, if the students are to be effective in serving the nation it is essential they must fit themselves in every way for this task. Building up of a vast democratic country is not a mean undertaking, and a mere desire to do service is not enough. It must be accompanied by the zeal and ability to do so.

There are several distinct dimensions with which our youth must equip themselves. Building a great democracy and defending it from predatory aggressors, require of a young generation, the strong physique and will. In this sphere, N.C.C., the physical fitness scheme and such other similar organisations play a valuable role which train young generations all over the country. Along with physical fitness, the qualities of discipline and teamwork is essential for corporate progress.

The second dimension is the intellectual. This rapidly changing nuclear age requires our youth to be intellectually far more alert. It is therefore essential that every young man and woman reading in Colleges and Universities must aim at academic ability of highest order. They must therefore repay their debts to society by not wasting a single moment of their academic life in futile or disruptive or destructive pursuits but strain every nerve to become able and efficient in their fields of study. In this context the futility of students getting involved in party political intrigues and unwanted demonstrations leading to destruction of national property is too obvious to need any reiteration.

The third is the dimension of patriotism. Deeper patriotism transcends all pettiness and exclusivism and progress. This alone can eradicate corruption and nepotism from the country and galvanize our whole process of economic developments which is so conducive to the success of our democracy. The youth of any nation is always the fountain-head of its idealism and our young men and women must have a full realisation that they are to provide moral impetus to India at this crucial juncture in her history as a free nation. To quote a few lines of Shri AUROBINDO GHOSH, one of our great nationalist leaders :-

"There are times in a nation's history when providence places before it one work, one aim, to which everything else, however high and noble in itself has to be sacrificed. Such a time has now arrived for our Motherland, when nothing is dearer than her service, when everything else is directed to that end. If you will study study for her sake: train yourselves, body and mind and soul for her service. You will earn your living that you may do service to her. Work that she may prosper. Suffer that she may rejoice. All is contained in that one single advice".

How superbly relevant to our present condition, these stirring words are !

Finally, there is the spiritual dimension. At a time of deep crisis like the one through which we are passing, we must be endowed with a new spiritual fervour leading to that fearlessness and dynamism whereby we can overcome all hardships. Ours is a nation that has an immense variety of religions and to-day in free India, people belonging to different faiths live together in peace and harmony. The golden

thread of unity must run through all religions from which all can ultimately derive power and substance.

Indeed the principle of individual divinity and spiritual evolution is one which transcends even national barriers and it alone can give us the courage to fight out freedom and integrity with undying valour and the wisdom to do so without hatred.

Therefore physical, intellectual, patriotic and spiritual are the four dimensions in which our young generation must equip itself so that it can really be of effective service to the nation. What is required on the part of our youth is the keen sense of participation in what late Nehru used to call the "great adventure of nation - building". In what so ever position our youth may find themselves, there are always numerous avenues for national service.

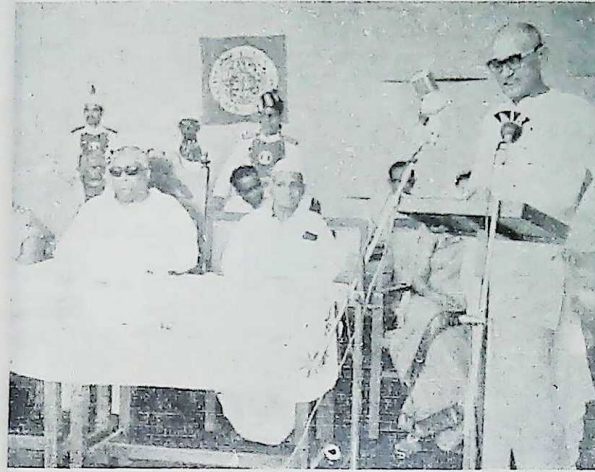
There remains the important question of the opportunity which we must provide to our youth for servicing to the nation. There is so much to be done. Refugees to be rehabilitated, civil defence measures to be strengthened in urban as well as rural areas, a network of nursing, first aid and blood bank centres to be established, the welfare of our brave security forces who have sacrificed so much on the battlefield to be furthered, the dependents of those who made the supreme sacrifice to be helped and comforted, communal harmony to be maintained, the whole process of economic development and reconstruction to be speeded up and the vast areas of poverty and ignorance that still exist to be wiped out. Surely it should not be beyond our ingenuity to organise a vast youth movement which transcending all political, communal and lingual diversities can mobilize our youth for the noble task of defending and developing free India and thereby canalize the mighty upsurge of patriotism that we have witnessed in recent days.

The younger generation today faces challenges graver than any with which its forefathers were confronted. What is at stake is nothing less than whether a secular and democratic nation, founded on the principles of justice, liberty, equality, fraternity, solidarity and integrity can survive in this nuclear age. Destiny has given us the privilege of providing the answer to this momentous question and when history of this turbulent era comes to be recorded, our young men and women will not have been found wanting.

"Today's Youths Are Tomorrow's Leaders"

—:o:—

College Day Celebrations

Founder-Chairman Sri Nanalal Bhatt welcomes the distinguished guests

The Governor Sri. K. K. Shah addresses the Gathering

Governor presents the Casket

Srimathi Saraswathi Giri invokes God's blessings

College Day Celebrations

Our Chairman with Srimati Giri witnessing the entertainment

A hilarious scene from Tamil Skit-Sangitha Kalyanam

Dance Drama "Andal"

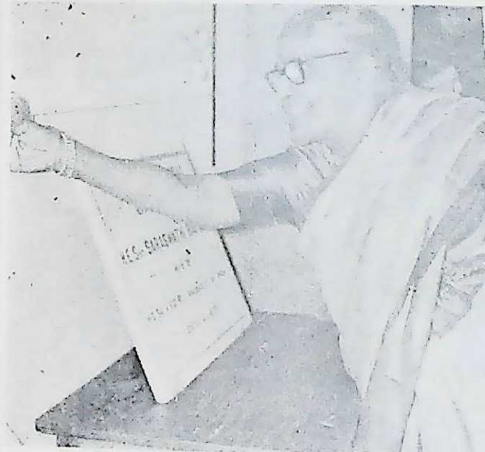

A Scene from English Play

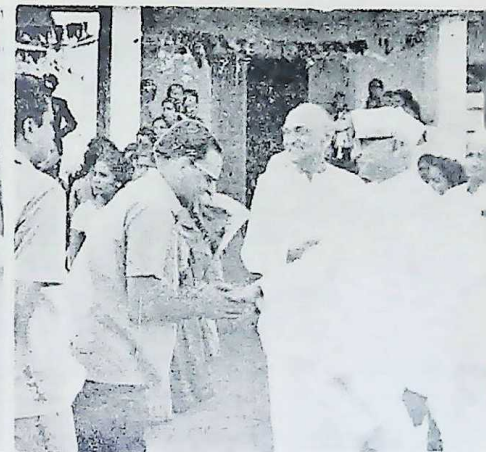
College Day Celebrations

S. Padmini receiving the Prize for the best services rendered to the College

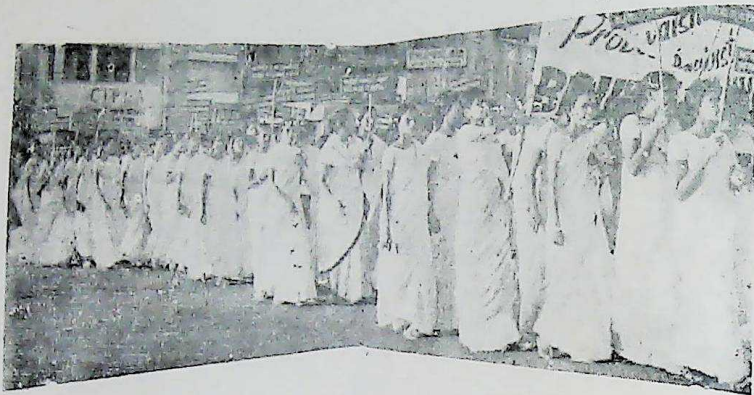

Srimati Saraswathi Giri declares the New Block open

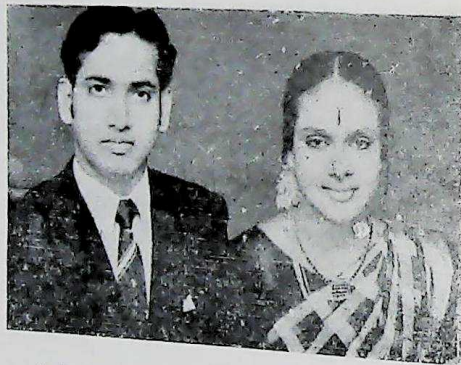
Sri S. N. Bhatt introduced to the Governor

In aid of Bangla Desh

Protest March by Staff and Students

WEDDING BELLS

Lata (III Year) and her husband Sri Ganesh

After Effects of Bank Nationalisation

Whatever its consequences, the Nationalisation of 14 major private sector banks on July 19, 1969 will go down as a momentous event in the economic history of India. 'Business as usual' may be a convenient interim guideline in the immediate post-nationalisation period. But it is obvious that if at all there is any purpose behind nationalisation, it is to run the business in a somewhat different direction. Of course, this huge and complete business of banking has its own direction and momentum and the task of pushing it in a different manner is both difficult and time-consuming. Yet, it is essential as well as interesting to discuss about the effects of nationalisation in the two year period.

While the timing and some minor aspects of the changes may be determined by political factors, the broad pattern of banking however, is determined by the pursuit of the declared policy objectives within the constraints imposed by the economic realities of the country. Parenthetically, it may be recalled that even before July 19, we had, in the form of the State Bank of India and its 7 subsidiaries a sizeable nationalised sector in the Indian banking system. The 14 banks, which have

now been nationalised, account for about $\frac{1}{2}$ the number of bank branches and more than half the deposits and credit of all scheduled commercial banks in India. The major achievements of nationalised banks are in the realm of branch expansion, deposit mobilisation and extension of credit to agriculture, small-scale industry and certain other hitherto neglected sectors.

Nationalised banks have been opening new offices at the rate of 150 a month, mostly in remote rural areas, hitherto unserved by banks between July 1969 and April 1971. Public sector banks opened 2,934 branches, of which 2,200 were at the unbanked centres. Rural offices now constitute a little over 36% of the branch offices of the public sector banks as against 23% at the time of nationalisation. But, the strain of opening branches is showing on the profits as also on the organising capacity of the banks. No doubt, the new branches serve and will serve the local population. But they will continue to be a burden on the resources of banks for at least 3 to 4 years. What is needed in this aspect is the native simplicity and informality of indigenous banking. Secondly, the question of saving capacity of the people in the face of the insidious inflation of a generation needs to be more carefully considered and analysed. Thirdly, it is impossible to think of a major break through in rural deposit mobilisation, unless an attractive yield, comparable to gold and land booms is offered. Therefore, as the number of branches rises, the solutions to the problems of accommodation, inter-bank adjustments in accounts, and supervision over banks, should be made easy, simple and quick.

Apart from the opening of new branches there has been a phenomenal increase in deposits, which is the other significant development after nationalisation. In

public sector banks, deposits went up from Rs. 4,327.2 cr. to Rs. 5,101.1 cr. in May 1971, an increase of 17.9% as against 15.7% in the preceding 52 weeks.) On May 28, 1971, deposits of the 14 nationalised banks stood at Rs. 3,409 cr. against Rs. 2,625 cr. at the time of nationalisation. But this increase in deposits has been offset by larger bank advances to the extent of 24% in the year 1970. It has also been observed that the foreign banks and the smaller private sector banks have registered far higher increase in deposits, indicating hereby, a possible diversion of deposits from the nationalised banks to the others. In this connection, it is highly important that the public sector banks should show initiative and enterprise, adopt an appropriate measure of strategy, innovation and policy and intelligent canvassing and purposeful and imaginative publicity and propaganda and involvement of staff in the collection of deposits through appropriate group incentives.

The public sector banks have to be praised for the enthusiasm with which they took to the new task of providing credit to the needy agriculturists, small industrialists and exporters. Agriculture accounts for about 50% of India's national income and for the livelihood of about 70% of India's population. If plantation, (which is really an industry run by city-based businessmen) is excluded, agriculture got less than 1/3% of the total bank credit in March 1967. In this context, various official policy pronouncements that have accompanied bank nationalisation have aroused very high hopes among the farmers. If these hopes are to be fulfilled even in a limited manner, the share of agriculture would have to be raised to at least about 20% of the total bank credit on about a 5 year period. Since nationalisation, bank credit to the effect has gone upto Rs. 263 cr.

The proposed scheme of insurance cover for loans to small borrowers should help banks to forge ahead in rendering assistance to these categories.

Small industrialists account for about 80% of the labour force engaged in manufacturing activity and therefore the nationalised banks are entrusted with the responsibility of solving the financial problems of these borrowers of small means. But the major handicap in this is the lack of comprehensive and integrated statistical picture of small industries and there is a universal dearth of relevant operational information. Any way, since a large share of funds is allocated to farmers small industrialists and exporters, the large business houses feel the pinch of non-availability of large bank credit. Further, in practical life we find that not all the financial problems of poor peasants, have been relieved as a result of the discretionary policy. Moreover, it is remarked that faced by the credit squeeze of poor deposits and high cost or low availability of R. B. I. refinance, banks would have no alternative but to curtail credit to large, efficient borrowers, who have traditionally used it most effectively and productively. This is because, the banks, cannot touch the 'neglected' or 'Priority sectors', nor can they deny credit to the 'Eastern sector' a new priority region that is emerging now. Therefore the only remedy lying with the banks is to improve the financial soundness of the banks through deposit mobilisation and adopting suitable lending policy.

Since nationalisation, public sector banks have given up the traditional aim of maximising profits for the share holders but have come to recognise their role as major instruments of developmental effort. By far, the most significant aspect of this new awareness is the introduction of 'Lead

Bank Scheme' under which all districts of the country are allocated to some bank or the other. Every leading bank is actively engaged in conducting detailed Economic Surveys of the districts allocated to it, so that it could open branches in all important localities, provide maximum credit facilities for development in the district and mobilise the surplus available in the market.

One expectation of bank nationalisation was that nationalised banks would provide finance for Economic Plans. But during 1969-70, the first year of the Fourth Plan, the contribution of the banks to the plan-finance was actually negative. It is not to say that prior to nationalisation, their condition was better in this respect. Bank credit is a powerful instrument of allocating real resources according to plan priorities.

The nationalisation of about 85% of the banking activity of the country has created a highly favourable institutional framework for the working out and implementation of a national credit plan. Everyone is playing with some big figure of his demand for larger bank funds. But no one has cared to add up all such figures and see what the total means. All such demands would have to be brought into an aggregate framework of total prospective sources and prospective uses of funds in the Indian economy in order to check up how far the demand for bank funds matches with the supply. Under the present political situation when it is difficult to talk to anybody about fiscal and financial discipline, a credit plan will be of great help to the central authorities in explaining all concerned that it is just not possible to satisfy everybody's demand completely.

Finally, thanks to the powerful trade unions which they have built up, bank employees have managed to get higher and

higher emoluments with the result that the bank employees are to-day among the best-paid employees in the country. What is most disconcerting, however, is the fact that in this industry, as in other industries, a serious decline in work discipline and efficiency has become an inseparable concomitant of powerful trade unionism. The nationalisation of banks has significantly added to the power of the trade unions, because the bargaining power of the government these days, is weaker than that of the private entrepreneurs. All that one can do is to hope that better counsels would prevail among the bank employees and their leaders. Further, the government and the managements of the banks also have to devote a lot of attention to creation of a whole new structure of incentives and motivations, as well as other necessary concomitant elements of an efficient and honest organisation.

The profit figures of the nationalised banks for 1971 have to be viewed in the context for the rise in the operating costs of banks, since 1968, following additional expenses incurred on account of the accelerated pace of branch expansion, higher emoluments to employees and increase in interest on deposits. The incidence of increased operating costs has however been offset largely, claims the RBI, by an improvement in earnings through better deployment of funds throughout the year and higher interest accruing from advances and investments. The net profit for the year 1970 is Rs. 13.34 cr. as against that in 1969 of Rs. 8.49 cr. Therefore the increase in net profit gives encouragement to the nationalised banks to carry on their social objectives intensely in future. Prof Adarkar has remarked, "It is wrong to bank that banks cannot earn unreasonable return on capital if they carry on their

operations with due regard to their social obligations. Even after nationalisation, the return on investment will continue to be an important yardstick for measuring the performance of banks."

To conclude, structurally the banking system in India has gained distinctly in strength and cohesion after nationalisation. The policies and working of the major nationalised banks have now been brought

into clear harmony and co-ordination with those of the State Bank of India and its subsidiaries, which prior to nationalisation moved in a somewhat different orbit. Though the objectives of bank nationalisation hitherto have been only partially fulfilled, significant progress in the desired direction is expected in the near future. Success of banks depends upon deposit mobilisation. No less will it depend on the awareness of social responsibility of people to save and deposit it in banks.

(MAN C₅ H₈ O₂₂)

K. Janaki, II B. Sc. (Maths)

Symbol :- M₂ Formula :- C₅ H₈ O₂₂

Occurance :- Occurs freely in nature usually in combination with violence.

Physical properties :- Shape is never specific varying from needle shaped crystals to shapeless masses. It possesses fragrant odour (due to the application of face powder scents). It exhibits allotropy, its allotropes being babe, youth, senex(d).

Electrical property - A superfine conductor of strikes and raggings. Amplifies it with great distortion. It has an extensive magnetic field.

Chemical properties :- Highly inflammable but can be made to cool down by resorting to strategy. Most active element known. Possesses remarkable affinity for woman's dress and way of walking.

Reducing property :- One of its allotropes is the most efficient reducing agent of examination due to its remarkable affinity to strikes.

Uses :- Nil.

A Humorous Anecdote

Comedy? or Tragedy?

D. SANKARI, (I B. A. Literature)

What with the modern days, with women's lib and so on Eves of modern days are fighting for the prestige of man's work. They do not just want to be left behind. They want to compete with man in all the fields and show to the world that they can be anything from an efficient Prime Minister of a country to an ordinary housewife! Looking at the turn of things, men are not so sure of their dominance in their fields. So just to be on the safe side, they try to pick up the chores of a woman - cooking, baby tending, etc. etc. as their hobbies. Therefore when they lose their forte, they can at least coop up in the other field.

Thus knowing the trend of modern days, I was not the least bit surprised when my father exploded the bomb over the breakfast table that he was going to bake a cake that Sunday. That fateful long awaited four O' clock just arrived. My father appeared donned in my mother's apron and cap. O Boy! you should have seen him, somehow squeezed up into the apron and cap. He looked up with such an air, anyone would have thought that he was preparing himself to go to a battlefield!

He walked into the kitchen, so cock - sure - it seemed - as if he was born and brought up there. I perched myself on a stool by the kitchen's window unseen by my father. He walked with confidence to the oven, but horror! spent quite a time in lighting it up! But he was not the one who would get easily despaired. He put a jug of water on the oven, thinking that he would get the cake mixture prepared, by the time the water began to boil. He set about preparing the mixture very briskly. He kept the flour and other ingredients ready. He started measuring them up as instructed in the recipe. He proceeded to break the eggs required, into a bowl.

The bowl with the egg content was placed on the edge of the table. He took up his cooking book to look into further instructions. Quite absent mindedly (just like him) while he was reading he placed his hand on the egg bowl and tripped it down. Clash! down went the bowl, spattering the egg content on to the floor. Poor Dadi, you should have seen him then; he was really flabbergasted. But, as I have told you, he was not a man who would easily give in to despair for such trivial things, and more over he was a man who knew that 'failures were stepping stones to success' and troubles should be met in a light hearted spirit.

He changed his countenance and thinking that he would not waste his time in cleaning the mess, he set about breaking the extra eggs (that were luckily there) into a clean bowl, resolving that he would clean the mess after he had finished his work.

It was quite some time past, when he thought of the water he placed on to boil. You must have guessed by now, yes true, the water was boiling over 100°F. He was now surely worried, for he had not yet got ready the mixture for the cake. In his anxiety and worry, he forgot about the spattered egg mixture on the floor, and where should he have stepped, but right on it! He skidded and went sprawling with the flour over him. Ah! what a terrible crash! it echoed through out the house. It brought the whole house down. My brothers and sisters, and mum came running to see what had happened in the kitchen. My! you should have seen my poor father then! Slowly he got up with much trouble and moaning. He really looked a sight. His body and face was all covered with flour and smeared with the egg mixture. You would have really mistaken him for a being from the Mars.

The whole kitchen was in a complete mess - all the things, pots, pans, plates, littered about. Looking at the amused spectators (us) in the kitchen his face turned red and purple! you should have seen him then. Looking at the comical sight he presented, we burst out laughing, quite forgetting his disaster.

My mother was horrified at the mess her kitchen was, and it took her some-time to take in the situation. I wouldn't have missed for anything in the world, the sight of my father's abortive baking experiment. It must be the same with you all, and I wish you luck, that would be the lucky spectator of your father's first baking!

JOKES

KAVERI MANDANA P.U.C. 'F'

- Teacher : What number is trousers—singular or plural?
 A clever student : Sir it is singular at the top and plural at the bottom.
- A second-world-war soldier, telling his experiences in the war.
 Solider : The German soldier advanced towards me, his rifle at the ready. At point blank range, he shot me and the bullet went right through my chest!
 Listener : Its impossible! You would have been dead! The bullet would have gone through your heart!
 Solider : You see, at that time my heart was in my month.
- Fool : What is the farewell to arms?
 Bigger fool : Welcome to legs, of course!
- He : Dancing's in my blood, you know-
 She : Then you must have poor circulation, it hasn't got to your feet.

An Educational cum pleasure Trip to the Lands of Lights and Gardens

S. LEELA

III B.A., ECONOMICS

One of the pleasantest things in the world is going on a journey. Journey broadens our sympathies and widens our minds. Many pieces of knowledge which we acquire second hand through books or hearsay, we can acquire first hand and we can verify them for ourselves. Education is begun in schools and colleges but is finished and perfected by travel.

These journeys are tedious when one travels alone, but they become very interesting in a larger group as ours which consisted of forty five students, six staff members and one peon. In January with great avidity, we devoured the notice giving the information that we were to visit Bangalore and Mysore from 3rd to 5th February. This data gained much importance because we were longing for the same study tour for the past one year.

It was on 3rd, early morning we left for Bangalore by bus. But soon our tummies began to make vociferous demands, so we trooped into a hotel at Vellore for breakfast and we finished our lunch too on our way. We stepped in Bangalore only at 4 p.m. Though we felt a little bit tired, we occupied ourselves cheerfully in chatting and singing.

The credit for the first place we visited in Bangalore went to Lal Bagh. Bangalore, the capital of Mysore state extends its welcome to the tourists. The gateway to the sunny south, it is also the seat of an ancient civilization, with a rich heritage of fine arts, sculpture and architecture. As soon as we reached Bangalore we were struck by the warm hospitality and culture of the people. Fortunately as it was a week day we found a nice time in Lal Bagh. As soon as we got down from the bus we dispersed in different directions, grouping ourselves and mingled with the multicoloured flower beds. With the refreshing breeze blowing on our faces we were really invigorated by the short walk inside Lal Bagh, the Botanical gardens

Another interesting feature of Lal Bagh is the Glass House which stands as a cynosure of all eyes. Late in the evening we visited the famous Vidan Sowdha, the Mysore Secretariat building and sighted when it was in full illumination.

The night passed quite pleasantly in Mount Carmel college except for those of us who woke up next morning with faces decorated with tooth paste and eyebrow pencil. By 4 O'clock we left for Srirangapatnam on our way to Mysore with a break at Chennapatnam for breakfast. At ten O'clock we reached our

destination, and sighted the fort erected during the time of Tippu and Hyder Ali. History lived again as we passed through every part of its structure. Even among the loud chatting around, some of us could rehear the history lecture given about the Mysore wars in the class room long back.

In the afternoon of the same day we visited the Mysore Sandalwood Oil Factory, Mysore Government Silk Factory, Zoo and Art Gallery.

In the case of Mysore Silk Factory, we could not fulfill our wishes as there was nothing which we liked to reject.

Sandalwood carving is an ancient art of Mysore practiced by the skilled Gerdigars of Shimoga of North Kannara districts. The workmanship in Sandalwood has earned a reputation at home and abroad. Their work consists mainly of intricate interlacing foliage and scroll work. Carvings of Hindu Deities and other mythological themes are famous. Besides animals especially elephants, lamps, fans, caskets, jewel boxes, desks, walking sticks etc. are fashioned out of sandalwood. Being a work of skill and patience it takes months sometimes to finish a piece. For instance Geethopadesh is a beautiful work with delicate carving. We were told that such exclusive and exacting works are undertaken by craftsmen with experience of several years.

Usually no visitor to Mysore fails to purchase atleast one sandalwood or ivory product, especially no excursion is complete without some shopping. So, we too ran around to some tiny shops and bought some of those articles mentioned above. It is nice to hear that the Mysore sandalwood carvings command great demand in foreign markets.

In the words of Sri Rabindranath Tagore, "Their products appear to be a few torn leaves from some great epic..... They are expressing in words of silent suggestion today the abundant music of the human hearts which were awakened in ancient age".

It is not a mere exaggeration of course! Soon with a break at Dasaprakash Hotel for lunch, we set out with flying colours to Brindavan gardens which is situated at the foot of Krishnaraja Sagar Dam. Our first impression on entering the grounds was that the whole thing looked like a fairy land. Flowers of beautiful colours blossomed on every side filling the air with fragrance, gay birds flew among the trees and the spray of many fountains, running water ways, cascades, lush green lawns adorned with many Romeos and Juliets really took all of us away from this world.

Down below in the glade where a clear stream flowed we spent some of the best hours of our trip. One has to see and feel the beauty of Brindavan for oneself. After entering into the dreamland all our intention of going to a movie had gone with the wind. When it was time to leave, we were dejected

at having to part with the coolness of the surrounding gardens, the clear Cauvery water flowing near by and the magnificent dam. O! Brindavan, that enchanting dream land whose charms I can never forget!!

The next morning we set out to Chamundi Hills, which serves as a back drop to the historic city of Mysore situated in a valley formed by two ridges in a rocky hill south east of Mysore city rising to a height of 3500 ft. Mysore city gives a magnificent appearance from above the hill especially when lit up in the night.

The legendary part of its history is quite fascinating. A buffalo demon by name Mahishasura was causing havoc in these parts and the people prayed to Kali, the consort of Lord Siva, who appeared seated on a lion with swords and daggers in her hands. In the encounter that ensued she killed the demon and saved the people from a great danger. The city therefore bore the name Mahishasurapura, which in course of time came to be known as Mysore.

The temple of Chamundeswari atop the hill is said to have been built by about the 12th century A.D. It is on record that Sri Krishna Raja Wodeyar III renovated the shrine in 1928. It is also worthy of note that Goddess Chamundeswari has been the titular Deity of the Royal family of Mysore. The Deity is beautiful and the devotional atmosphere made all of us start bajans.

About two thirds of the way up the hill is a colossal figure of a Nandi cut out of a solid boulder about 16 feet in height. The construction of this remarkable monument is ascribed to Dodda Deva Raya who ascended the throne in 1659. We all went through its fore legs and came round it thrice while some of us even five times who were bright enough.

Soon we set out to Lalit Mahal which is near by. This mansion is said to have been built by Krishna Raja Wodeyar III as a monument to his sister. The Royal palace impressed me most because of its antiquity and the light it throws upon the life of the Mysore Kings. Occupying an area of moderate dimensions it presents a very firm and solid structure. Inside the Mahal there are beautiful halls, durbar halls, magnificent pillars wonderfully carved and highly polished. On the walls are beautiful sculptural pictures and the marble pavements were in-laid with coloured tiles of brilliant blue and golden yellow.

But the Mahal as it is now is much bereft of its beauty, as there is no Royal Resident to adorn it. Even in its fallen state it testifies to the past glory, opulence and wealth of the mighty Mysore rulers.

Late in the evening we bade goodbye to both Bangalore and Mysore, the lands of lights and gardens, with sad hearts. We reached Madras on 6th morning. Even though we were physically in Madras, mentally we were floating in the thoughts of the happy past.

A SCHOOL GIRL'S VERSION OF WALTER MITTY

The Bulgarians were chasing me and I fled for dear life. Finding a pipe leading up to an open window, I lost no time in scaling the wall and my leap into the room was orchestrated by a scream. In the mellow light of the moonbeams I discerned a girl sitting upright on her bed. Collecting my wits about me, I crossed over to her side and pointing my empty pistol at her temple threatened to fill her with lead if she attempted to raise an alarm.

"Ouch" cried Renuka and in a reproachful tone continued "What do you mean by poking by temple with your pen. Dear me, your nerves sure need a check-up from a good doc".

We were in the rickshaw proceeding to school. We traversed a good many, dirty, winding lane until at last....Lo! right before me I beheld the huge red gate. The entrance to the cave of fabulous wealth. "Open Sesame" I cried and the huge gate slowly opened inwards. I entered with great avidity and with my companion, reached a huge room wherein shelves ran all along the walls arraying neat rows of books. I looked round. Is this the fabulous wealth? Yes, I now recollect a fellow named Ruskin called books "Kings' Treasuries". Sure this is great treasure. Marjina would be so delighted with these. Someone tugged at my sleeves and I found it was Renuka again "Teepers! girl, have'nt you heard the bell? come on".

Assembly prayers began.. Give us this day our daily bread Do we beseech our parents daily to provide us with victuals? The girls gently swayed forward and backward as they said the daily prayers. It was an involuntary motion. We got through "O my good angel" too and started marching off. Sister Ernestina, hurrying across the corridor, stopped to tell us she would be a little late and we ought to study 'Africa' until she came.

I, sure, wanted to be sincere. I took out my book and began studying the map of Africa. The large map was before us and in spite of our efforts we could not locate the region we were flying over. An interminable stretch of thick forest lay before us. After having flown for a couple of hours we found a clearing where we decided to land. David decided to do a bit of exploring and asked me to stay back. I strolled towards a pool ahead of me. Scarcely had I knelt down I dipped my hands into it when something sped past over my head. It was an arrow; a golden tipped arrow lodged in a tree nearby. I turned round and to my utter horror found David, a prisoner among a group of fierce looking men in the most outlandish habits. A man barked something unintelligible. Some men bound me too and we were marched off to their village. We were bound to a post and the fierce looking men went about busily with some preparations

I conjectured they might be preparing a sacrifice. A cold shiver ran down my spine I suddenly heard faint sounds of hoofs which gradually became a gallop. My heart leapt up to my mouth. Could it be the phantom, the ruler of the jungle, the walking ghost? Ere I could think further there appeared a gigantic figure in a queer purple

costume and black mask. He rode up to us and cut the chords that bound us to the post. As if motioning me towards the horse he held my wrist. Oh! what an iron grip. I raised my face to see him and lo! whom do I behold before me? None other than that dear person, sister Ernestina.

—VINCENT VAN GOGH

—:o:—

Across the gateway of my heart
I wrote "No Thoroughfare",
But love came laughing by,
And cried "I enter everywhere"

HERBERT SHIPMAN

There is the same difference in a person before and after he is in love as there is in an unlighted lamp and one that is burning. The lamp was there, and it was a good lamp, but it is now shedding light too, and that is its real function.

VINCENT VAN GOGH.

Suspension of Prohibition is Financially Sound but Socially Unjust

MARY OOMMEN II B.A. (Econs.)

We are now in the 'challenging seventies', as this decade can be rightly called. Since the beginning of this decade we have met with many political changes and one such change met by the state of Tamil Nadu is the suspension of prohibition. The Prohibition issue has been hanging fire for a long time, seeking the attention of economists and politicians and at no time was it considered as a workable norm. Economists and politicians may wax eloquent in abstract ideals and principles but as far as the common man is concerned the only true test for the soundness of a principle is how far it is going to be successful in practice and how far the suspension of prohibition has been successful in practice leaves the interrogator with a negative answer.

Nature itself provides us with examples, where on paying importance to the superficial factors the ultimate aim is destroyed. Consider a peacock. The colourful feathers of the bird make the bird beautiful and attractive but at the same time it should be realised that it is due to the weight of the same feathers which add beauty to the bird that this bird cannot fly freely like the other birds. Similarly, the financial benefits of the suspension of prohibition may by itself seem attractive to the economists but what needs more attention and is of more importance in practice is the social aspect.

The social evils of drink should be brought home to the people, particularly to the poorer sections who are the worst hit. The Drink Demon rules over the poor masses of Tamil Nadu. We have therefore an occasion to see the social evils that the demon has wrought, stifling the domestic economy, the happiness of the home, intellectual pursuits, political consciousness and physical health. Today the demon is back again with vengeance and we can easily see the masses preferring toddy shops and taverns to beach-meetings, libraries and reading rooms, preferring a litre of toddy or less to the value of a Tamil daily.

The women in the slums fear they will be hit hard and direct. Drink, however ruins and disrupts family life. Anti-social activities have increased the fear of girl students and working women for bus travel and commuting after sundown.

The evils of the repeal of prohibition are indeed many and due to the eagerness of the authorities to see that the Exchequer would jingle with the rapid inflow of the excise duties, these evils have been ignored. Rajaji had tried to uplift the cultural level of the Tamil masses but Mr. Karunanidhi has turned the gear.

YOUR FUTURE FROM NUMBERS

G. P. RAGINI (I B.A. Litt.)

Everything on Earth including the Earth itself vibrates. It is said that our present system of letters and alphabets has evolved from the vibrations of the numbers. The science of Numerology is based on these vibrations. You need not be an Astrologer to find out, when to undertake important tasks. A simple numerical computation will enable you to know what is termed your 'Vibration Number' which depends on the day and month of your birth.

Add all the digits in your date and month of birth to the digits of the year in question. If the resulting number contains more than one digit, add the digits together again and reduce it to a single digit. For instance if you were born on 14th November your vibration number for 1972 will be $(1+4) + (1+1) + (1+9+7+2) = 26$, which reduces to $2+6$ or 8 . If the total is 11 or 22 don't add the digits, but retain them as they are.

Here is the chart of do's and don'ts for any year. The numbers in the margin indicate the vibration number.

1. This is the time to execute plans which have been worked out by you during the last two or three years. Now is the best period to take up a new goal or start a new business.

2. Patience is your watch word this year. Not a good year to start anything new, but can learn for future use. Things will take care of themselves if you wait patiently.

3. Exercise your sense of humour. Arrange parties and picnics. A year of entertainment, amusement and joy. Do not leave any job incomplete.

4. Work very hard. Be practical and calculative. Watch your health.

5. A favourable year, for travel, change and variety. Accept new opportunities and take keen interest in everything new. Lots of excitement in the offing.

6. A homely year - your activities centre around family and domestic affairs. A good year to get married, to buy land or construct houses.

7. An unfavourable period for expansion of Business but it is a good year to study and master anything you are interested in. A good financial year.

8. Be dynamic, work hard and do not leave any stone unturned towards expansion, investment or conclusion of business deals. This is the year in which you will reap the harvest for which seeds were sown seven or eight years back.

9. Finish up sundry jobs. There is a likelihood of losses unless you are unselfish and more generous than usual.

11. Act on intuition. Fame and Fortune will knock at your doors. A year of inspiration.

22. A year in which inspiration alone is not enough. Blend it with practicality and try to achieve something substantial for the benefit of all mankind.

Mrs. INDIRA GANDHI

"A young girl marshalled her dolls in a procession to represent Independence fighters. These dolls and the servants if available, would be harangued by her on why the British should quit India. At that point, other dolls representing the police, would swoop down and carry the processionists off to prison." She is none other than Mrs. Indira Gandhi who recalls and adds, "All my games were political ones." As Oliver Cromwell, with his political strategem and effective statesmanship, captivated the people of England, so Indira Gandhi has won our admiration with her daring dash and dynamism.

In accordance with the word of George Eliot. "God Almighty made women to match the men," women are supplementary and complementary to men's work. The woman's intrusion into active life is not a new phenomenon to the Indian soil. Queen Mangammal and Queen of Jhansi left glorious and indelible impression on the sands of Indian history. Now India is seeing another woman on the saddle of power.

When the country was plunged in despair and doubt regarding the new leadership following the sudden demise of Lal Bahadur Shastri, Indira Gandhi emerged out of the state of confusion to shoulder the burden of the Prime Ministership. Since she was born in an atmosphere of intense political and patriotic activity and brought up by the principles of Mahatma Gandhi and the intellectual dose of her father, she was found the fittest person for that post. "Do you remember how fascinated you were when you first read the story of Jeanne D'Arc and how your ambition was to be something like her?" Wrote Jawaharlal Nehru to his daughter on her 13th birthday from prison in 1930. She had attained the administrative capacity and executive ability, since she was close with her father at important meetings, decision making occasions and the trips abroad. And above all, she once said, "My thoughts go back to the great leaders; Mahatma Gandhi at whose feet I grew up; Panditji, my father; and Lal Bahadur Shastri. These leaders have shown the way, and I want to go along the same path".

Being unusually well read, and well informed in politics and well equipped for leadership, she contributed a great deal to the cultural programmes of the school. Though her academic attainments are less, the international awards like the Mothers Award of U. S. A. and Isabella d' Este Prize and the Yale University Howland Memorial Prize have brought credit to her. She was a member in the Central Advisory Board of Education and the UNESCO Executive Body. Now she has been awarded the BHARAT RATNA-the nation's highest award for her memorable service to the country.

She is tall, very broad, and she has a look of power and grace of bearing. We can see that her head is covered with little grey curls growing close to the scalp. She is a woman of initiative, drive and imagination. Her approach is fundamental, clear-cut and categorical. She is a practical-minded woman, never dallying with

sentimental idealism. Utopian ideas and speculative possibilities were translated into realities-say, her efficient steps to stop the pecuniary losses in the Princely Privy Purses and Bank Nationalisation. Though middle aged she symbolises the spirit of youth, signifying the flexibility of mind and spirit of adventure.

During the time of war with Pakistan, she proved to be a singularly gifted woman and successful leader of the country. She marshalled the forces with consummate ability and won the war with her strategy. She wriggled out of war-troubles successfully, displayed an amazing capacity, captured the imagination of the people and created an exciting sense of "change" in the international sphere. Undaunted by the lash of criticism, unhampered by the lack of support, unmoved by the rise of change, undeterred by her initial failures in her pursuits, she has moved forward with her optimistic out-look. She has tackled India's problems in her own way and managed to remain well ahead of her enemies.

When she was appointed Information Minister in 1964 by Sri Shastri and nominated to the upper House, Mrs. Indira Gandhi's performance both as a Minister and a Parliamentarian was pale.—She was in those days taciturn, reading out her speeches and even her answers at Question Time. Now she has attained meteoric rise, and is capable of debating with anyone, and confronting any situation. What has transformed Indira Gandhi from what Mrs. Harold Laski described as a mousy, shy little girl who did not seem to have any political ideas, to the most powerful political lady in the world? Shall we point out the word of Immanuel Kant, since it is suitable to her life? "I ought, therefore I can".

Contributed by
S. CHANDRA, I Year Economics

ANALYSIS OF WOMEN S. KAMALA BANU. P.U.C. D Batch

Element: Woman

Occurrence: Found where ever man exists; seldom in a free state, with a few exceptions in the combined state.

Physical properties - All colours, shapes, sizes, and ages. Faces covered with a film of composed materials. May freeze at any moment, but melts when properly treated. Very bitter if not well used.

Chemical properties: Very active. Possesses a great affinity for gold, silver, platinum, precious stones or anything of value. Violent reaction when left alone. Undissolved by liquids but actively greatly stimulated, when treated with spirits solution. Sometimes yields to pressure. Ages very rapidly, sometimes, developing into a permanently enlarged state, fresh variety has a very great magnetic attraction.

Caution: Highly explosive when in inexperienced hands.

Some strange facts that you may not know

By G. P. RAGINI (I B.A. Litt.)

The most famous back-garden explorer was the great French Naturalist Henry Fabre. As a boy he had dreamed of journeying to the Andes and Amazon, but he could not afford to go to these far away places. Instead, he made many interesting discoveries nearer home.

Once, when he was lying in the road peering at some ants, a policeman tried to arrest him for suspicious behaviour. Fabre explained what he had really been doing, but the policeman did not believe him. Then the policeman caught sight of a red ribbon in the button hole of Fabre's coat. It was the ribbon of the Region of Honour, which was awarded to Fabre for his important studies of insects. After that the policeman left him alone!

THE FIRST WATER PISTOL :- Have you ever heard of a fish shooting its prey? The Malayan Archer Fish has a deep groove in the roof of its mouth. By placing its tongue along the groove the fish forms a natural blow pipe through which it fires pellets of water at small insects along the river banks. One or two pellets are usually enough to bring the victim down.

TEST OF GENIUS

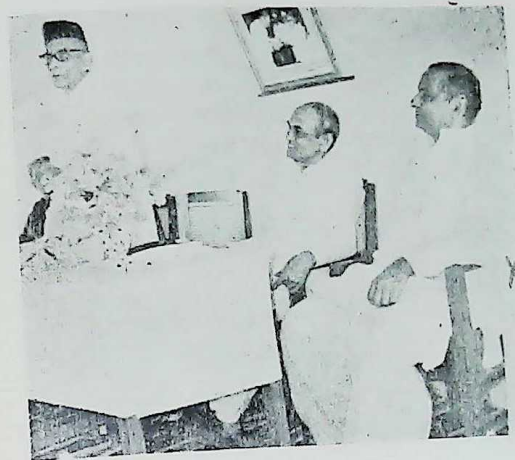
G. P. RAGINI (I B.A. Litt.)

Ask your friends to read this sentence slowly. "Finished files are the result of years of scientific study combined with the experience of years!" Then tell them to count aloud, only once, the number of F's in the sentence. How many?

A person of average intelligence finds three F's. If you had spotted four, you're above average. If you had got five, you can turn up your nose at almost anybody. If you had caught all six, you're probably a genius and you ought not to be wasting your time taking tests like this.

Answer :

UNION VALEDICTORY DAY

Sri Manickavelu Naicker addressing the Union

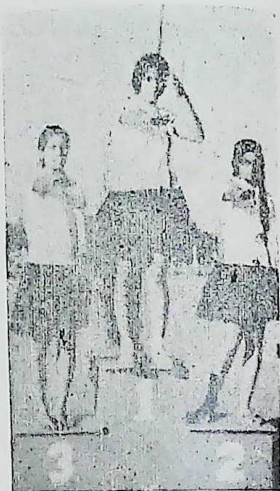
Best Dancer, 1958-72
R. VASANTHAVALLI, III Eccns

Sports' Day

O
N
T
H
E
V
I
C
T
O
R
Y
S
T
A
N
D

Staff

Students

Chief Guest Sri A. Ramdas addresses the Gathering

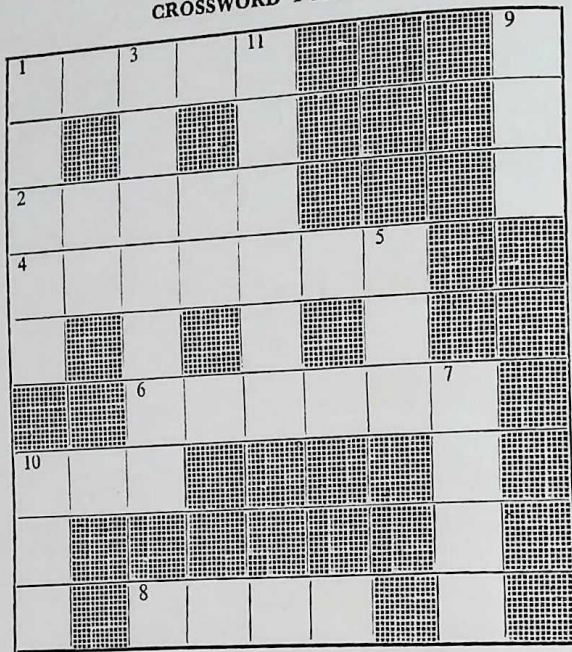
Science Quiz

K. B. UMA MAHESWARI, A. Batch.

1. Tendency not to decompose easily when heated or brought in contact with another element.
2. Phenomenon of slowly losing water of crystallisation at ordinary temperature.
3. Iron is stored in the body in the form of an iron-protein combination known as...
4. Nobel prize winner for his work on X-ray diffraction.
5. Any interaction between particles involving an interchange of momentum or kinetic energy.
6. Extremely penetrating rays having its origin in the nucleus.
7. A particle with a mass more than that of electron but less than that of proton.
8. Splitting up of heavy nucleus.
9. Conversion of hydrogen into helium.
10. A unit of radioactivity.
11. An elementary particle having a mass of 9.1×10^{-28} gm.
12. Process in which one nuclide is transformed into a nuclide of a different element.
13. A unit for absorption of radiation energy.
14. A nuisance of unmetalled road.
15. Mixture of earthy materials with particles differing in shape, size, structure and varying chemical compositions.
16. A direct—vision spectroscopy uses the phenomenon of.

Answers: 1. Stable. 2. Efflorescence. 3. Ferritine. 4. Bragg. 5. Collision.
6. Gamma. 7. Meson. 8. Fission. 9. Fusion. 10. Curie.
11. Electron. 12. Transmutation. 13. Roentgen. 14. Dust.
15. Soil. 16. Dispersion without deviation.

CROSSWORD PUZZLE

Across

1. One of the gems shines like the sun.
2. Unclean
4. Document conferring honour or privilege.
6. A stem used as cane
8. Snow-clad mountain
10. A thing at the entrance of the house.

Down

1. A grain
3. Air-way station
5. Modify
7. A member of political party of Germany of which Hitler was the head for some time.
9. A river flowing into the Black Sea.
10. Crazy
11. Plan for building construction

Answers

1. Pearl	1. Paddy
2. Dirty	3. Airport
4. Diploma	5. Adapt
6. Rattan	7. Nazi
8. Alps	9. Don
10. Mat.	10. Mad
	11. Layout.

Our visit to Mahabalipuram

C. SAVITRI III B.A.,

Educational tours and extra curricular activities constitute an integral part of our College Planning Forum. They add charm and attraction to the collegiate life and make routine more interesting.

The notice giving us information that we would be taken for an educational cum pleasure trip to Mahabalipuram, filled our hearts with joy. Such tours are not unknown to us, but this trip bears a special significance as this would be the last tour of our Collegiate life. We decided to avail ourselves of the opportunity.

The 10th of March dawned with itchy slowness when with expectant heart we boarded the bus. The enthusiasm to visit Mahabalipuram as soon as possible made us feel that the bus was not speedy enough. Anyhow, once we were going through the Adyar Highroad our destination was sure.

Our first halt was at Tiruporur, a small village on the way to Mahabalipuram. We visited Lord Murugan's temple. The

divine atmosphere of the temple with calm and peaceful surroundings filled our hearts with a sense of devotion. We offered our humble prayers to the Lord, the idol of whom was shining in the darkness. After spending about an hour, we soon headed towards the bus.

The next halt was at Kelampakkam where we had an excellent opportunity to witness the activities of the Ticino Farm Project. We received a warm welcome from the project leaders Mr. and Mrs. Fernandes. A social worker who renders his service to the farm, introduced us to the project leader Mr. Fernandes, a Swiss citizen.

It was indeed a matter of great pleasure for us to listen to him. He disclosed all the possible information that he could give on the activities of the farm project. The farm is extended over an area of about 100 acres. The main cereals that are cultivated include Bajra, Paddy and Maize. In addition, fruits and vegetables are grown. More than 30 men are employed. The main aim of this project is to attain self-sufficiency in food production. The workers are given all the possible facilities. They try to provide an additional income to the workers by way of poultry extension. The average income of a family is about 76 paise per day. Intensive cultivation is resorted to on an area of 23 acres. Tractors are used in the radius of 10 to 15 miles, but irrigation facilities are absent.

Apart from the above activities, provision has been made for cattle breeding and poultry farming. Chicken are received from Coimbatore, Delhi and Bangalore. Material for poultry farming is provided by putting forth the initial cost. The average profit they earn from this is Re. 1 per day. Mr. Fernandes took pleasure

in taking us around the field and we too were enthusiastic enough to have a look at it. It was late in the afternoon when we left the place and boarded the bus. We were soon on our way to Mahabalipuram.

After having satisfied our appetite, we soon made headway towards the historic place. The seaport still stands as an embodiment of the ancient Pallava architecture. Built by the great Pallava king, Narasimhavarman, called Mahamalla, the port was named after him as Mahamalla-puram and now it is called Mahabalipuram. Many cave-temples adorned with sculpture, reminded us of the ancient glory. What a

great pleasure we derived in climbing up the hilly rocks. It seemed to us as if we were climbing up the great Himalayas. Though the coolness of Himalayas was absent there, the adventure in climbing up the hills was none the less interesting.

We were tired by this time. But the thought of going to the sea-shore added fresh vigour and energy in us. We visited the only surviving pagoda near the seashore, the rest six pagodas being washed away by the sea-water. The cool breeze of the sea water soothed our senses and we were relieved of our tiredness. Darkness was approaching, and we were forced to return home.

The way of Happiness

MIRIAM SUHASINI, II B.A. (Lit.)

Happy are those who know they are Spiritually POOR ; the Kingdom of heaven belongs to them !

Happy are those who MOURN ; God will comfort them !

Happy are the MEEK ; they will receive what God has promised !

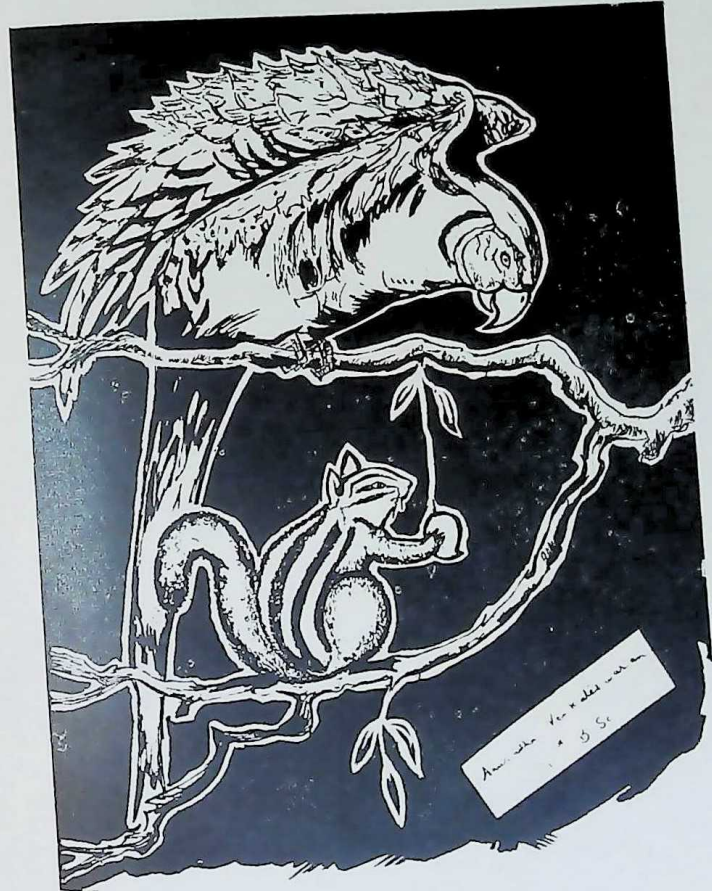
Happy are those who show MERCY to others ; God will show mercy to them !

Happy are the PURE in heart ; they will see God !

Happy are those who work for PEACE among men ; God will call them His sons !

Happy are those who suffer PERSECUTION, because they do what God requires ; the Kingdom of Heaven belongs to them !

Happy are you when men insult you and illtreat you and tell all kinds of evil lies against you because you are my Followers ! — Sayeth Christ.

At the Thippu Sultan Mosque

Ready to Start

CHART COMPETITION

PLAN WEEK

Competitors with their charts

Sri S...

19th Nov. '71

Our College Planning Forum Report

Presented in the Plan Week

Respected chief Guest, Principal, Members of the staff and co-students kindly permit me to place before you the Report of the Forum for the year 70-71.

In the academic year 1970-71 in addition to the activities within the four walls of the College, the Planning Forum arranged for an Internal project visit to Madhavaram and the Britannia Biscuit Co. at Padi. In the same year, the second year Degree students had the opportunity of making an Educational Trip to Ennore. They were able to have a bird's eye-view of the infant stage of our industrial development, in their visit to Mansfield Rubber Co. and Ashok Leyland. Visits to plan project areas were not the only activities of the planning Forum. Added to the cultural and intellectual achievements, the Planning Forum made a real impact on the students of the College by arranging for a Socio-Economic Survey and the village Chithlapakam—St Thomas Mount Panchayat union—was selected which in fact depicted the real condition of rural life in India which is developing and needs to be developed in certain fields.

This year the activities of the planning Forum began with the visit to Pazhavanthangal—St Thomas Mount Panchayat Union, on 28th August and the Third year Degree students conducted the Socio Economic Survey with great gusto. Based on the observations of the Survey the students have prepared a Report on the above Survey embodying their suggestions and this Report is proposed to be submitted to you, Sir.

In addition, many of our students took an active part in Intercollegiate debates held at Pachaiyappa's College and Madras Christian College and in the debate on "Harmonious Relationship. Between Labour and Management is not conceived in the present circumstances" Miss. Mary Oomen, one of our participants won the 2nd prize.

Turning to the activities performed within the College, an Interclass Essay Competition was held on 8th November and the topic prescribed was 'After Effects of Bank Nationalisation'. The crowning event of the Planning Forum activities was Interclass Oratorical Competition on 10th November. A highlight of the debate was the spirited participation in the proceedings by a panel of competitors. One can very easily guess that the topic would have been, 'Suspension of prohibition in Tamil Nadu is financially sound and socially unjust'.

In the near future, we propose to have an External Project Visit perhaps to Bangalore and Mysore. The Planning Forum has decided to conduct an Interclass Quiz Programme and a seminar on the Agricultural Transformation that is taking place in the country and on 'Our Achievements in the Industrial sphere since the Planning Period'. Besides, the Planning Forum has decided to conduct a 'Film Show' which will depict the untold sufferings and miseries of the more unfortunate section of the humanity today i.e. of the Bangla Desh Repatriates. What is interesting is that even before witnessing the real picture of the sad story, the students have not only contributed their mite, but they have also collected a large sum of money from outsiders through door-to-door visits.

The following students have been adjudged as the prize-winners in the various competitions.

- I Interclass Essay competition— I Prize P. B. Rama, III B.A.
 II ,, N. Geetha, III B.A.
- II Interclass Oratorical competition I Prize Mary Oomen, II B.A.
 II ,, K. R. Pushpavalli, II B.A.
- III Interclass Chart competition— I Prize S. Leelavathy, III B.A.
 II ,, Shanthi Rekha, I B.A.
 III ,, S. Padmini, III B.A.

It is very encouraging to note the keen interest shown by the students in the activities of our College-Planning Forum. We hope, they will continue to evince greater interest and enthusiasm in the years to come.

Our thanks are due to the Principal for her keen interest and guidance in the Planning Forum activities and Members of the staff for their kind co-operation in all the activities of the Forum throughout the year.

Planning Forum Secretary
 P. B. RAMA

Planning Forum Report

To-day the problem before us is not to discuss the various conflicting issues about the Planning Commission, such as whether Planning is a God that has failed in India or whether Planning is a success or not. But it is to discuss how best we would lift our economy from the doldrums, through proper implementation of our Plans and also to see how far the educational institutions are contributing towards this end through their Planning Forums. It is my pleasure and privilege to present a report of the splendid attempts made by the Planning Forum of our College.

The activities of the Planning Forum are not confined to those within the four walls of the College. The Forum enlarges its activities by visiting several Industrial projects, within the city and out side the State.

Project visit (Internal)

On 29th October '71 the first set of Degree Students were given the opportunity of visiting the Industrial Estate, Guindy, which represents the developing stage of industrialisation in India. Of the many projects of the Estate, they were informed, that the Leather Factory is helping greatly in the economy of the country by boosting its exports to foreign countries. It is the fifth foreign exchange earning factory in India, exporting leather goods worth Rs. 80 crores annually.

It is also heartening to note that the Pencil Factory and Glass Factory are ardently

following the Government's policy of import substitution by making the best utilisation of available resources within the country. In accordance with the principle of providing more job opportunities to the teaming millions of Indian population, the Estate not only gets service from nearly 10,000 workers, but also offers grounds for small scale industries in the private sector.

The third year degree students decided to have an educational cum pleasure trip for a day, before they got immersed in studies for the examination. On 10th March 1972 at 7 a.m the bus arrived and every-body trooped in chatting and building up a picnic atmosphere that continued all the way down the tarred road till where one had to get down at Ticino Farm, situated in the Kelampakkam village near Mahabalipuram. It is very interesting to note that this farm, covering 23 acres of land, administered by the Swiss Organisers, specialises in poultry-farming.

Project visit (External).

Life is so mechanical for most of us that people search for an opportunity to live as free birds at least for some time and it is not surprising that we students longed for a picnic tour. In January, with great avidity, we devoured the notice, giving the information that we were to visit the dreamland of Mysore and Bangalore from 3rd to the 5th of February. We, a batch of the students and staff landed on the city of Bangalore, the gateway to the Sunny South and the abode of beauty. With the refreshing

breeze blowing there on our faces, we were really invigorated by the swift walk inside Lal Bagh and Botanical Gardens. History lived again as we passed through every part of the structure of Srirangapatnam Fort. Being the students of liberal arts, we were interested in visiting the Mysore Sandalwood Factory, Mysore Government Silk Factory and the Art Gallery. We even gave up our intention of going to a film. It was very impressive to see the students swathed in multi-coloured dresses, spending a pleasant time in the Brindavan Gardens. Mysore city gave a magnificent appearance from above the Chamundi Hill. The temple of Chamundeshwari, renovated by Krishnaraja Odeyar and Lalita Mahal stood as symbols of the past glory, opulence, and wealth of the mighty Mysore rulers. We returned to Madras, singing and chatting, full of the memories of our past adventures and enjoyment during the excursion.

Socio Economic Survey :

The Socio-Economic Survey conducted by the Third Year Degree Students on 28th August 1971 in the Pazhavanthangal village, St. Thomas Mount Panchayat Union was very helpful in providing a practical knowledge about the real conditions of the village life in India. The following observations were made during the survey.

Total Number of Houses

Surveyed	421
Total Population	2,287
Maies	672
Females	706
Children	896
Invalids	13
Earning Members	421

Total Income	Rs. 1,15,021.00
Per Capita Income	Rs. 273.02
Total Expenditure	Rs. 1,36,528.00
Deficit	Rs. 21,507.00

It is noticed that the village has not yet developed in all aspects. As regards transport condition, the development is only moderate. The village needs proper macadamized roads and a separate railway station. Means of communications are also not adequate. The public suffer from lack of good water supply also. Necessary arrangements are to be made in the near future. The general financial conditions of the people are poor. Rural co-operative banks must be established to mobilise resources and to provide timely financial aid to the farmers and small entrepreneurs, thereby eliminating the exploitation of unlicensed money-lenders. At the same time it is very heartening to note that the village has medical and educational facilities. However a good library and recreation club may be set up for the promotion of intellectual and cultural aspects of the people. Moreover, in order to protect the poor orphans, special poor houses and Orphanage may be started. On the whole, the village presents the true condition of rural life in India, which is developing and needs to be developed further in certain fields.

Meetings

The Planning Forum felt proud of inviting Mr. V. T. Rangaswami Iyengar, Chairman of the Ethiraj College for the inauguration of the College Planning Forum and Mr. R. A. Sitaramdas, the Collector of Chingleput for the Plan Week celebrations. While commenting on the significance of realistic, national and practicable planning, the collector exhorted the students to take active part in solving the problems of the poorer sections of the community.

Competitions

The Planning Forum gave encouragement to the intellectual calibre of the

students by conducting various competitions. In the Chart Competitions conducted on 19th November, 1971, several students came forward with charts exhibiting the progress of the Indian Five Year Plans. S. Leelavathi (III B.A.), Shanthi Rekha (I B.A.) and S. Padmini (III B.A.) were the proud winners of the competition receiving the First, Second and Third prizes respectively.

On the 8th November 1971, an essay competition was held on the subject 'After Effects of Bank Nationalisation' in which P. B. Rama (III B.A.) and N. Geetha (III B.A.) were awarded the First and Second prizes respectively.

An oratorical contest was held on 10th November 1971. The topic was "Suspension of prohibition in Tamil Nadu is financially sound socially unjust". A spirited exchange of views took place by a team of competitors. Mary Oomen (II B.A.) K. R. Pushpavalli (II B.A.) and V. Anuradha (II B.Sc.) were awarded 1st 2nd and 3rd prizes respectively.

In addition to these, many of our students took an active part in Intercollegiate Debate held at Pachaiyappa's College and Madras Christian College and in the debate on 'Harmonious relationship between Labour and Management is not conceived in the present circumstance' held at the Madras Christian College, Mary Oomen II B.A. one of our participants won the 2nd prize.

Social Service

The College should be an agency for change and development not because of good will or a pious interest in the socially

handicapped but because of a necessary determination to use the skill and opportunity one has to stimulate change in one's immediate environment. "No dilettante social service but real involvement". In order to satisfy their thirst of helping their fellow citizens, the members of the Planning Forum decided to conduct a social service programme. Thus the students of this College, apart from the members showed much enthusiasm, not only in collecting all kinds of materials-clothes, toilets, general knowledge books, pencils-but also were earnest in rendering their service to the people in Mangalapuram area near Chetpet. The students were even enthusiastic in propagating the advantages of Family Planning, about which they had learnt theoretically during class hours.

But it was very sad to note that due to unemployment problem many youngsters earn their livelihood by adopting illegal methods like pick-pocketing. The crux of the solution to the problem of rural upliftment lies not only in the governmental efforts but also in the extent of public co-operation. The students earnestly pledged at once to strive for that.

In conclusion, as an answer to the question 'Is college education, geared, in any sense, to the exacting task of national development?' it can be said that our College is capable of providing the wherewithal of rapid economic and social transformation. While recalling the earnest efforts of the Planning Forum this year, the members of the Planning Forum thank the Principal and the Staff for having ably guided them in all the activities. They wish the Forum all success in its endeavours in the future years.

The College Union Report — 1971-72

Honoured Chief Guest Sri. M.A. Manickavelu Naicker, respected Chairman, Principal and Staff members, my Colleagues and friends.

On the occasion of the Union Valedictory Day, I deem it a great pleasure in presenting the annual report of the activities of the College Union for the year 1971-72.

The Fourth successful year of the College, the Union activities started with the election of the Office Bearers on 19-7-'71. The competition for the coveted posts was keen among the students. The following were elected Office Bearers of the different Associations of the Union :-

Miss. K. Meera	III B.A.	Union President
„ S. Padmini	III B.A.	} Union Secretaries
„ G. Shantha	P.U.C.	
„ Sundari Manian	II B.A.	English Association Secretary
„ K. R. Pushpavalli	II B.A.	Tamil Association „
„ Harshada H. Damani	II B.A.	Hindi Association „
„ P. V. Ramalakshmi	II B.Sc.	Sanskrit Association „
„ V. Anuradha	II B.Sc.	Science Association „
„ Asha Ramu	II B.A.	Arts Association „
„ R. S. Vasanthavalli	III B.A.	Fine Arts Association „
„ S. Latha	III B.A.	Games Association „
„ Cordelia	P.U.C.	} Social Service Secretaries
„ V. Anuradha	II B.Sc.	

Class Representative

III B.A.	S. Malathi
II B.A. (Econs).	J. Uma Maheswari
II B.A. (Litt)	Felicia David
II B.Sc. (Maths)	K. Tamizharasi
I B.A. (Econs)	R. Vijayakousalya
I B.A. (Litt)	G. P. Ragini
I B.A. (His).	M. S. Prabhavathy
I B.Sc. (Maths.)	R. Jayalakshmi

Assistant Representative

V. Anuradha
C. P. Uma Devi
Shyamala
V. Lalitha
Vasanthi Rani
S. Mallika
R. Charumathi
V. Rajeswari

A Batch	Ruma Hore
B Batch	Meenalochani
C Batch	Rajini Kousalya
D Batch	H. Uma
E Batch	V. Sumathi
F Batch	K. Daksha

Neeraja
K. S. Lakshmi
S. Sundari
V. Indira
S. Saraswathi
Kaveri Amma

The College Union was formally inaugurated on 11th August, 1971, by Mr. V. T. Rangaswamy Iyengar, Chairman, Ethiraj College. In his inaugural address, he stated that 'the children of today are far more intellegent than the children of the older generation. Speaking on the importance of education for women he quoted the saying 'when you educate a man, you educate an individual, but when you educate a woman, you educate a family''. He also spoke in glowing terms of the achievement of this College for the past three years under the guidance of our revered Chairman and the untiring efforts of our Principal.

August was indeed a month full of rejoicing. The College Union started its activities for the year in full vigour. The Gokulashtami day, falling on the 13th August, '71 summoned the students to a day of prayer and rejoicing. Mr. Davey gave a clear definition of the word 'Krishna' in all its shades of meaning and also the ignificance of the birth of 'Krishna'. It was followed by a dance "Ayachiar Kuravai" from "The Silapadikaram" and the recital of verses from 'The Gita'.

It was under the auspices of the Union that the 15th August '71, the Independence Day, was celebrated in all grandeur and splendour. The students looked dazzling in their white sarees. The function was presided over by Shri. Sughanmal Jain, President of Jain Educational Society. He took the salute and then hoisted the National Flag. He reminded the students of their contribution to the society and the maintenance of a full nation. It is only by our love of brotherhood and freedom could we safeguard India's freedom. We should therefore co-operate and stand together united in order to overcome all the difficulties. He also spoke of the valuable contribution rendered by our Chairman, Mr. Nanalal Bhatt and Mrs. Nanalal Bhatt and also the Principal for the smooth and efficient running of the College.

The 26th August dawned with the inauguration of the Sanskrit Week celebrations. The Chief Guest Mr. K. Chandrasekaran spoke of the richness of the Sanskrit language.

Under the auspices of the Planning Forum, a Socio-Economic survey was conducted by the Third year Economics students on the 28th August, '71 at Pazhavanthangal, St. Thomas Mount. Under the activities of the Planning Forum, students participated in the Intercollegiate debates held at Pachaiyappa's College on 29th August, 1971.

On the 7th October '71 the Sanskrit association convened another meeting. Mr. Gopal Sharma, Sanskrit scholar, explained at length the pithy sayings of various Sanskrit poets on different subjects. The Planning Forum also conducted an Internal Project Visit to the Guindy Industrial Estate on 29th October, 1971.

On the very first day of November, the Science Association welcomed Mr. Gireesan, Professor of Chemistry, Pachaiyappa's College. His talk was 'How to study Science'. He further stressed the point that Science and Humanities go hand in hand, thus saying that without reasoning the study of Arts is baseless and without humanities the study of Science is incomplete.

On the 8th November, 1971, an Inter-Collegiate debate was held at Madras Christian College, under the auspices of the Planning Forum. A student of the II year B.A. Economics, Miss Mary Oomen got the II Prize, the topic being "Harmonious relationship between Labour and Management cannot be conceived in the present circumstances". On the same day, the Planning Forum conducted an Inter-class Essay competition. The first prize went to Miss P. B Rama III Year B.A. Economics and the II place to Miss. N. Geetha also of the III Year B.A. Economics. The subject was 'After effects of Bank Nationalization'.

The Interclass Oratorical competition on the 10th November, 1971 was also conducted under the auspices of the Planning Forum. The topic was very vigorously debated, it being "Suspension of Prohibition in Tamil Nadu is Financially Sound, Socially Unsound". The first prize was won by Miss Mary Oomen II Year B.A. Economics and the II Prize by Miss. K. R. Pushpavalli, II Year B.A. English.

The Interclass Chart competition was also conducted and the prizes are as follows:—

I Prize	Miss. S. Leelavathy	III B.A. Economics
II Prize	Miss. Shanthy Rekha	I B.A. Economics
III Prize	Miss. S. Padmini	III B.A. Economics

The working of the Planning Forum was unusually vigorous this year. On the 19th November, 1971 Sri. R. S. Sitaramadas, J.A.S. Collector of Chingleput inaugurated the Plan Week. Addressing the staff and students, he said that planning is an absolute necessity for everything in life and planning for a Nation should be realistic, national and practicable.

The Hindi Association of the College conducted its meeting on the 5th December '71. Dr. Ravindranath Jain, Head of the Department of Hindi, The Hindi Prachar Sabha, was the Chief Guest of the day. He spoke on 'The Modern trends of Hindi Poetry'. Anuradha welcomed him and Harshada H. Damani, Secretary of the Hindi Association thanked the Guest and the audience.

The 13th December '71, brought to the College Mr. B. Sadagopan, Lecturer, Vaishnava College for Men. It was the inaugural meeting of the Humanities Association. His speech was very interesting and thoughtful.

Once again on the 18th December, 1971 it was the Tamil Association which offered us food for thought. Mr. Avvai Natarajan M. Litt. spoke to us of the greatness of Tamil literature.

The third term dawned with a meeting of the Literary Association. Dr. S. P. Appasamy, M.A. Ph.D. Professor of English, University of Madras, spoke about the realistic and the artistic approach to 'Beauty'. 'Beauty', he said 'was not in the object, but in eyes of the beholder.'

The Republic Day was conducted without fail in a patriotic manner. The National Flag was hoisted by our revered Chairman, Sri. Nanalal Bhatt, who stressed that discipline was the essential factor in the growth and development of the country. The students of today are the citizens of tomorrow. The Planning Forum cum Social Service League of the College visited the slum area known as The Family Planning Centre, Mangalapuram, Chetput, on the 28th January, 1972. The students were able to see the life in the slums. They distributed clothes and eatables to the poor people.

The extra-curricular activities of the students added to their vigour. It not only kept them mentally alert but also physically fit. The competitive and keen team spirit was felt in the various matches held between the four houses, and the students and Staff Throwball match in which the former won. The Sports Day, the 31st January, 1972 was a day of rejoicing for the students in general and a joyful occasion for young, energetic 'Sportswomen' of our College, who carried away the laurels for the various events of the day. Mr. Ramdas (District Superintendent of Police, St. Thomas Mount) presided over the function and distributed the Prizes. The House Championship Rolling Cup was won by the Lotus House this year and Sylvi Chacko of P.U.C 'C' Batch was declared the winner of the Individual Championship Prize.

On 2nd February, 1972, the Staff and students of our College felicitated the learned Sanskrit Pundit, Sri. Srirama Desikan. The meeting was presided over by Sri. O. V. Alagesan. Sri. A. T. Venkatachari and Sri. Parthasarathy also spoke on the occasion. They all spoke of the depth of the Sanskrit language and literature and also of the great achievements of the great scholar. The meeting was attended by many distinguished Guests.

The Planning Forum also conducted an Excursion to Bangalore and Mysore from the 5th to the 7th February.

On the 8th February, the Sanskrit Association held a Gita Recitation competition. Rajeswari II B.A. (Litt) and P. V. Rama Lakshmi II (B.Sc.) won the First and Second Prizes respectively.

It goes to the credit of the College, that both the Pre-University and Degree Class students represented the College at many Intercollegiate Debates, Oratorical competitions, and music and dance competitions and many of them won laurels, thus bringing honour to the institution. To mention only a few.

Vijayakousalya was the proud recipient of an award in an oratorical contest held under the auspices of the National Crime Prevention Week conducted by the Chingleput District Police.

In the music competition held at Ethiraj College, S. Padmini of III B.A. and K. R. Uma Maheswari of P.U.C. 'F' won the shield for the Team. Also in Classical Music Competition held at Pachaiyappa's College on the 2nd February, 1972 S. Padmini of III B.A. and K. R. Uma Maheswari of the P.U.C. won the Rolling Cup for the College along with the individual First and Second Prizes respectively. In the 'Bharathi Song' Competition held at Vivekananda College S. Padmini won the II Prize. Uma Maheswari of the P.U.C. won the I Prize at the Kasturba Club Carnatic Music Competition.

Geetha Ramachandran I B.A. was the proud winner of the I prize in the Tamil Oratorical Competition held at the Kasturba Club. Uma Maheswari of the P.U.C. won the I prize in the Recitation Competition conducted by the Sanskrit Academy on the 22nd December '71.

The students also took part in the 'Indian Solo Classical Dance Competition held at Ethiraj College. They are yet to take part in the Classical and Light Music Competition to be held at the M.I.T. on the 16th and 17th February. We wish them luck.

The activities of the College Union were many and they met with good success this year. There are many such activities for the Union in the next year and let me wish the Union all success and progress in the coming year, so that it could recollect proudly its great and splendid achievements.

Thank you

LIMERICKS

SUJATHA (I B.A., Litt.)

1. A fitful young fisher named Fisher
Once fished for some fish in a fissure
Till a fish with a grin,
pulled the fisherman in—
Now they're fishing the fissure for Fisher.
2. Once there was an old man of Lyme
Who married, three wives at a time
When asked "Why a third?",
He replied, "One is absurd!
And bigamy, sir, is a crime!"

FAREWELL TO III YEAR SENIORS FROM I YEAR JUNIORS

R. GITA I B.A. (Litt.)

Oh! Our Dear Seniors, Adieu, adieu!
Adieu from those who had been with you.
It's unbearable, to say what is true
And to bid farewell to you;
Adieu, adieu, oh! our dear seniors.

Oh! like a family we were joined here!
Though the connection is only for two years
Still we feel sad, with eyes full of tears.
And time says, 'oh! my dears, no longer you're near'.
Adieu, adieu, oh! our dear seniors.

You have the credit to leave the College first.
We wish you thus to have a successful result
We pray God that you ever rememberest
Those juniors who remain still in the College nest.
Adieu, adieu, oh! our dear seniors.

We hopped & played in those fields of green,
The thoughts of which stand like trees of Evergreen.
On the walls of the shrine, being punished, do we lean.
All these stagnate in our minds that are keen.
Adieu, adieu, oh! our dear seniors.

EVER TO CONTINUE

K. R. PUSHPAVALLI, II B.A. (Litt.)

Words may summon, minds may recollect.
We look down the days, we select;
Eternal hopes lie, kindle the air,
Of human wishes, we hold so dear.

Above the shadows of the past
Dawns with bright rapture! the world so vast
For our dreams to come true!
Forget the tiresome distance we walk thro'

Often we fail, little we grieve;
Yet reminding of woof of Nemesis, He weaves.
Aspire like fountains to the sky
And let our actions look up high.

Jokes For All Occasions

SUJATHA (I.B.A., Litt.)

Up in Marine a motorist came across a lovely hut and interviewed the proprietor with a view to writing up the locality.

"Whose house is this?" he asked.

"Mogg's."

"What in the world is it built of?"

"Logs."

"Any animals natural to the locality?"

"Frogs."

"What sort of soil have you?"

"Bogs"

"How about the climate?"

"Fogs"

"What do you live on chiefly?"

"Hogs".

"Have you any friends?"

"Dogs."

Heard This?

V. INDUMATHI P.U.C. E. Batch

1. Teacher: Nagesh, with is the chemical formula of water?
Nagesh: (Unhesitantly) "HIJKLMNO" Sir.
Protested the sir: "Making fun of me?"
Nagesh: (looking puzzled) But Sir, yesterday you said that the formula was H_2O (H₂O)!
2. "We want" said the would be employer "a very responsible man for this job". "O! that's me!" said the would be employee.
"Wherever I go, and whenever anything goes wrong, they say, I am responsible".

Thoughts To Think

L. SHYAMALA (II B. A. Economics)

1. Refuse to decorate yourself and don't go in for scents. If you want to give out the proper scent, it must come out of your heart, then, you will captivate not man, but humanity.
2. Prayer is an unailing means of cleaning the heart of passions.
3. Satisfaction is in the effort, not it the attainment.
4. Glory lies in the attempt to reach one's goal and not in reaching it.
5. Confession of error is like a broom that sweeps away dirt and leaves the surface cleaner than before.

How many tables can you identify?

R. GEETHA (I B. A. Economics)

1. table	— that is movable.	(Portable)
2. table	— that which cannot be proved false.	(Irrefutable)
3. table	— which is quick to anger.	(Excitable)
4. table	— which can be consumed.	(Eatable)

What Parts of Your Body Do The Following Represent?

G. SUNDARI P. U. C. 'D'

A carpenter's tool	A musical instrument
A covering	A pair of young animals
A swift animal	A measurement
A head wear	A tree
A vegetable	A fish
A sacred place	A game of cards.

Drum
Calves
Foot
Palm
Sole
Bridge (Nose)

Nail
Lid (Eye)
Hair (Hare)
Cap (Knee)
Lady's finger
Temple

Answers

The Charge for the Train Ahead

V. INDIRA RAJU, P.U.C. D.Batch.

Half a minute, half a minute,
Then the whistle would blow,
All into the Women's carriage,
Charged the Nine Hundred Vaishnavites.

Forward the train has come.
Charge for the queue! they said.
Into the carriage hall,
Charged the Nine Hundred Vaishnavites.

Charge for the train ahead!
Was there a girl left behind?
Not tho' the students knew
The guard may have blundered.

Theirs not to slowly walk,
Theirs not to stand and talk,
Theirs but to charge like hogs,
Charged the Nine Hundred Vaishnavites.

Pushing to the right of them,
Shoving to the left of them,
Pushing in front of them,
Squealing and screaming.

There stopped the opened-door train,
And the stampede poured out.
Bruised, battered and sore,
Charged out the Nine Hundred Vaishnavites.

They that had fought hardest
Got to the College first.
Honour the train they charged
The lucky Nine Hundred Vaishnavites!

GANDHIJI

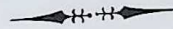
R. PADMINI, P.U.C., D. Batch.

He who worked so very hard to save us,
He whose actions have all led to success
He who always spoke the truth,
Right from his youth;
And that 'he' is Gandhiji.

He drove away all our enemies,
And in our country now there is peace;
He fought in the non-violent way,
In his humility his pride does lay
And this great man is Gandhiji.

He broke the "Salt Act",
And made the "Gandhi - Irwin Pact".
He went many times to prison
Though he committed no sin.
This true son of India is Gandhiji.

By his truth and humility
Our country became free,
'Father of our nation' is he,
Ever-lasting his fame will be!
Let's all pay homage to our dear Gandhiji.

Who Am I?

N. GIRIJA (I B. sc. Maths)

My first is in bright but not in guise
My second is not in size, but in rise,
My third is in muff and also in trough,
My fourth is in stiff but not in tough,
My last is not in day but in night,
My whole in the hand of all people is seen
As I will keep everything clean.

Answer - Brush.

O! Why I be a man!

D. SANKARI. I B.A. (Litt.)

O! What is man's life?
Full of care, burdened by his troubles.
And full of despair of morrow's plight.
Dreams shattered, hopes burnt, goals battered
Life that is mechanical and prosaic -
Eat, learn, fret, sleep,
All an unending process!
O! why I be born a man
In this world of despair!

The cows in the green meadow
Their bells jingling in their joy,
The lambs frisking in the morn
Unaware of their morrow's slaughter,
The birds chirping in natures glory.
O! their life is full of joy.
No dreams of morrow. no hopes shattered.
O God! why should I be a man?
All that is beautiful and cheerful!
I hear the monkey's chattering,
Near-by the brook gurgling,
The peacock dancing in the summer shower.

O Busy man! you have not time
To stop, stare and smile
Like these lucky creatures of God.
Their life an unending joy
Innocent, content and cheerful
Unmindful of the perils of the world.
O! why should man be an exception?
O! why should he not be like them
Blessed with God's grace!

List of Prize-Winners for the Academic Year 1971-72

General Proficiency Prizes P.U.C.

- Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt Prize — Group I D. Lakshmi 'A'
— Group II R. Padmini 'D'
Sri. Kapoorchand Prize
Sri. Mahajan Prize — Group III M. Lakshmi 'F'

Proficiency Prizes in Subjects

Part II English (Principal's Prize)

Part I Tamil

Sanskrit

Part III Mathematics

Physics

Chemistry

Natural Science

- C. V. Pushpa 'A'
— H. Lakshmi 'A'
— R. Padmini 'D'
— D. Lakshmi 'A'
— K. B. Uma Maheswari 'A'
— S. Sundari 'C'
— Rajini Kousalya 'C'

Proficiency Prize in Subjects III B.A.

Part I English

Part II Tamil

Sanskrit

Hindi

Part III

Prizes for Extra-Curricular Activities

Gita Recitation competition

- H. Sharadha
— P. Anuradha
— M. S. Suscela
— C. Savithri
— S. Vijayakumari

First Prize - G. Rajeswari II B.A. (Litt.)
Second Prize - P.V. Ramalakshmi II B.Sc.

Planning Forum - Oratorical competition

First Prize - Mary Oomen II B.A. (Econs.)
Second Prize - K.R. Pushpavalli II B.A. (Lit.)
Third Prize - V. Anuradha II B.Sc.

Essay Competition

First Prize - P.B. Rama III B.A.
Second Prize - N. Geetha III B.A.

Chart Competition

First Prize - S. Leela III B.A.
Second Prize - Shanthi Rekha I B.A. (Hist.)
Third Prize - S. Padmini III B.A.

Social Service

K. Meera III B.A.
Neela Mehta II B.A. (Econs.)

Special Prizes

Best Speaker in English
Best Speaker in Tamil

Mary Oomen II B.A. (Econs.)
K.R. Pushpavalli II B.A. (Litt.)

Sri. Parthasarathy Prize for the best

student in Sanskrit

G. Rajeswari II B.A. (Litt.)

Best Singer (Principal's Prize)

S. Padmini III B.A.

Best Dancer

R.S. Vasanthavalli III B.A.

Best Athlete

Sylvi Chacko 'C'

Best Actress - English

Anuradha Venkatesvaran II B.Sc.

Best Actress - Tamil

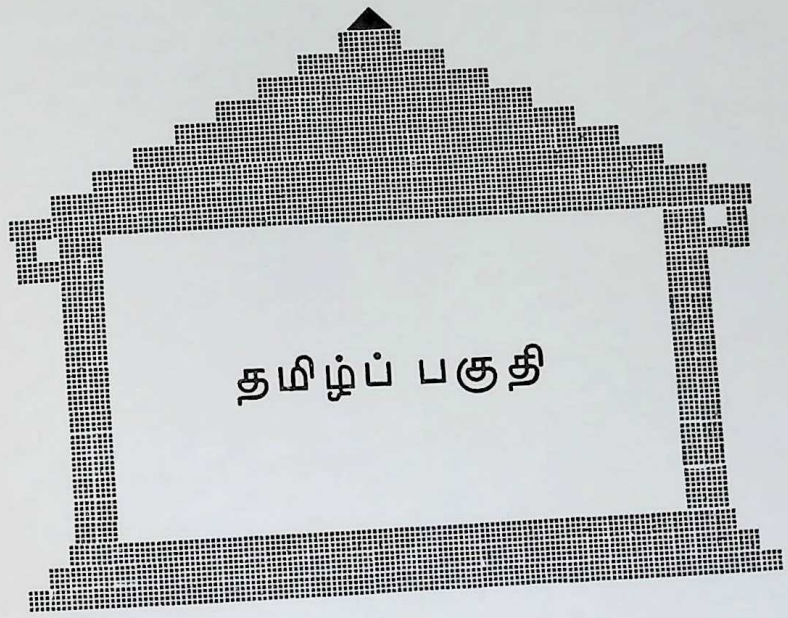
N. Kamakshi III B.A.

Service Prize awarded by

Kola Saraswathy Ammal and

the first set of staff members of

S. D. N. B. V. College for Women.—S. Padmini III B.A.

தமிழ்ப் பகுதி

விடுதலைப் பறவை

விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 பூட்டிய விலங்குகள் தகர்ந்து வீழ
 வாட்டிய கொடுமை மறைந்து சாய
 உறைந்த கண்ணீர் உருண்டு ஓட
 சிறையின் கதவுகள் சிதைந்து மாள
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 உரிமை விழையும் உலகின் குரலாய்
 அடிமை வாழ்வை அகற்றும் ஒளியாய்
 பெருமை கொண்டே பேசும் எங்கள்
 அருமை வங்காள நாட்டினுக் கென்றே
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 வட்காள பந்து வாழ்வின் ஜோதி
 பங்காளித் தோழர் முஜிபிர் ரகிமான்
 சிங்கார நாட்டைச் சீராய் ஆண்டு
 மங்காத புகழை மாண்பாய்க் கொள்ள
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 குருதியைப் பாச்சி கூடலைப் பெற்றோம்
 உறுதியைக் காட்டி உறையுளைப் பெற்றோம்
 நிறுவிய எங்கள் நியாய வாசல்
 நிலைத்தே நின்று நீள்புகழ் காட்ட
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 மலர்ந்தன பூக்கள் மணத்தது நாடு
 உலர்ந்தன வாழ்வை உறுத்திய துன்பம்
 கலைந்தன வாழ்வினைக் கடித்த கனவுகள்
 நிலைத்தன உலகம் வாழ்த்திய நினைவுகள்
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை விரைந்து வந்தது.
 இந்தியத் தாயின் இருகை அணைக்க
 இந்திரா காந்தி இசைவைக் காட்ட
 இந்திய மக்கள் இனிதாய் வாழ்த்த
 இந்திய மறவர் பாதுகாப் பளிக்க
 விடுதலைப் பறவை பறந்து வந்தது — இன்று
 விடுதலைப் பறவை பறந்து வந்தது.

— தி. கு. கீதா
புகழுக வகுப்பு 'உ' பிரிவு

ஆவிக்குறு துணை

மாலை குருட்டிரவு மாநிலத்தை மருட்டிவர
மருட்டும் இரவையொரு மதிவந்து விரட்டிவிட
நீலவான் பரப்பில்சில நித்திலங்கள் தத்திவர
நித்திலங்கள் தத்தகண்ட நீள்கடலும் சத்தமிட

கோலக் கனவுகண்டு குளத்தவளை பாட்டெடுக்க
குளத்தவளை பாட்டினுக்குச் சுவர்க்கோழி சுதிசேர்க்க
கால கதியை இருகண்ணாலும் கண்டிருந்தேன்
கண்ணாக் கண்டுவிட்டுக் கண்மூடி நிற்கையிலே

கோயில் மணிக்குரலில் கூப்பிடுவ தாரம்மா
கூப்பிடுவா ரென்னதிரில் வாராத தேனம்மா
தீயில் விறகெரியும் வாரெந்தன் நெஞ்சினிலே
தேட்டமெனும் நெருப்பைத் தூண்டுவது யாரம்மா

ஆவிக்குறு துணையாம் அவ்வன்பனைக் காண்பேறே
அன்பொழுகும் இன்பவார்த்தை யொன்றும் கேட்பேறே
பாவி எனக்குத்துயர் மிகுந்ததனால் பாடுகிறேன்
பாருலகில் வேறென்றும் நானறியேன் நானறியேன்

வானத்தின் மேலிருந்து வையத்தின் மீதிரங்கும்
மோனமன மெனனத்தில் மூழ்கித் திளைக்கின்றேன்
நானென்னும் நெஞ்சகத்தில் ஞானமது வார்த்துவிட்டு
நடந்துவிட்ட நாயகனை நாள்தோறும் தேடுகிறேன்.

செல்வி ச. இந்திரா

கமிழ்த்துறை

ஐவகை நிலங்கள்

இர. சகுந்தலா
புகழுகு வகுப்பு
'இ' பிரிவு

“பொய்கையுள் கமலத் தாங்கண் புள்ளெனும் முரசம் ஆர்ப்ப
வெய்யவன் கதிகள் என்னும் விளக்கொளி தடக்கை நீட்டி
மையிருள் போர்வை நீக்கி, மண்ணக மடந்தை கோலம்
பையவே பரந்து நோக்கிப் பனிவரை நெற்றி சேர்த்தான்”

—சீவக சிந்தாமணி

தடாகத்துத் தாமரைகளில் வண்டுகள் முரசு கொட்ட, கதிகளான வண்ணக்
கரங்கள் நீட்டிக் கதிரவன் இருட்போர்வையை விலக்க, மண்மகள் துயில் எழுகிறுள், அவள்
மேனியழகை மெல்லப் பருகுவன் போல உதயகிரியில் கதிரவன் உதயமாணன். நாமும்
கதிரவனுடனே சென்று நம் நிலவழகைக் காண்போமா?

சரங்களும், அசரங்களும் மலிந்த இவ்வண்டத்திலே ஆன்றோர் கண்டனர் நால்
வகை நிலங்கள். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற இந்நான்குள்ளுள் ஒன்று வறட்சி
யுறினும் அதனைப் பாலை என்றனர். பின்னர் இதனையும் வழக்குடன் இணைத்து ஐவகை
நிலங்களாகப் பகுத்தனர்.

மலைகள், மடுக்கள், மலைச்சாரல்கள் இவற்றைச் சார்ந்தது குறிஞ்சி நிலம். சிலை
கையில் கொண்டு, கலை பல வென்று, மாக்களின் மெய்யினைத் துளைத்து, அவற்றை வெரு
வியோடச்செய்யும் மலைக்குறவர் வாழும்படம் அஃது.

கலைகளை நாடி நிற்கும் மருண்ட மான்களின் கூட்டமும், கருங் கொண்டல் கண்ட
கலாபம் விரித்தாடும் மஞ்சைகளின் கூட்டமும், இயற்கையின் கரியாட்டமும், மலையருவியின்
ஓட்டமும் அந்நிலத்தை யே ஒரு சொர்க்கமாக மாற்றித் திகழ்கின்றன.
அந்நிலத்தே,

“நறுங்காழ் கொன்று, கோட்டின் வித்திய
குறுங்கதிர்த் தோரை, நெடுங்கால் ஐயவி,
ஐவன வெண்ணொலொடு அரில் கொள்பு நீடி;
இஞ்சி மஞ்சள் பைங்கறி பிரிவும்.....”

—(ம. காஞ்சி)

வளமுடன் நிறைந்து விளங்கும்.

திணைவினையும் அம்மலைச் சாரலிலே கிளியை விரட்டும் ஓசை, அவரைத் தள்ளித் தின்னவரும் ஆமாவினைக் கானவர் ஓட்டும் ஓசை, குழியில் விழுந்த பன்றிகளைக் குறவர்க்கு கொல்லும் ஓசை, வேங்கை மலர் பறிக்கும் மகளிர், "புலி, புலி" என்று கூவும் ஆரவார ஆகிய பல்வேறு பூசல்கள் அம்மலையிலே எதிரொலிக்கும்.

இத்தன்மை மிக்க குறவர் தங்களுக்குள்ளே தனிப்பெருந்தலைவனாக, தன் தலை இறைவனை—திருமுருகனை—ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது சிறப்பினை உடையதாகும்.

சற்று கீழே வருகின்றோம் நாம். வேடுவரையும், கோ காக்கும் கோவலரையும் கொண்டிருக்கின்ற காடும், காள்சார் பகுதியும்தான் முல்லை என அறிகின்றோம்.

"சிறுதிணை கொய்ய கவ்வை அறுப்ப
கருங்கால் வரகின் இருக்குரல் புலர

.....
வல்லோன் தைஇய வெறிக்களம் கடுப்ப
முல்லைசான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்"

—(ம. காஞ்சி)

இவ்வாறு வேல்மகன் இழைத்த வெறியாடும் களத்தைப்போல முல்லைநிலம் விளங்கும் என்கிறார் மதுரைக் காஞ்சி ஆசிரியர்.

மந்திகளோடு தங்களது தொந்திகளையும் சுமந்து செல்லும் வேழங்களும், வள விலங்குகள் கூட்டங்களும் ஒருங்கு வாழும் (செல்வம்) மாடுடையது. கேட்டபோர்க்குக் குறை வின்றிக் கேட்டன கொடுத்து, திருப்பெருகச் செய்யும் கண்ணனும் கண்ணைகளைப் போன்றே, எந்நாளும் குறைவின்றிப் பாலும், பழமும் பருகத்தந்து பசிப்பிணி நீக்கும் முல்லை நிலத்தார் சிறப்புதான் என்னே!

கடந்து விட்டோம் முல்லையை; நடந்து வருகின்றோம் மருதத்திலே!

"தண்டலை மயில்கள் ஆடத் தாமரை விளக்கம் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவின் ஏங்கக் குவளைக் கண்விழித்து நோக்க
தென்திரை எழினி காட்ட தேன்பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ"

என்று மருத நிலத்தின் எழிலினை எடுத்துக் காட்டுகின்றார் கம்பர். அந்நிலத்திலோ எனின்—

"நீரிடை உறங்கும் சங்கம்; நிழலிடை உறங்கும் மேதி;
நாரிடை உறங்கும் வண்டு; தாமரை உறங்கும் செய்யாளர்;
நாரிடை உறங்கும் ஆமை; துறையிடை உறங்கும் இப்பி
போரிடை உறங்கும் அன்னம்; பொழிலிடை உறங்கும் தோகை"

—கம்பர்

ஆகிய வளங்கள் நிறைந்து தோன்றும்.

மண்வளங் கொண்ட பொன்விளை பூமியாம் இதில், தன்னம்பிக்கையோடு உழைக்கும் உழவர் கூட்டம், காளைகள் பூட்டிய ஏர்களோடு காட்சியளிக்கும் தோற்றம்தான் இதயத்தில் ஆழ்ந்து நிற்கிறது. ஜல்லிக்கட்டு (மஞ்சு விரட்டு) ஆட்டமும் இங்கு ஆடவ் தம்மால் ஆடப்பெறுதே! முரட்டுக் காணாயின் முனிவடக்கி, முகம் மலரும் ஆடவருக்கு அழகிய விரியல் குழ அகம் குளிர்ந்தோற்கும் அழகியர் தோற்றம் சொல்லுதற்கும் இயலாததே.

கடந்து விட்டோம் மருதத்தை; அடைந்து விட்டோம் நெய்தல்தனை. கடலும் கடல்சார் இடமும் நெய்தல் என்றே இலங்கி நிற்க நீர்வளங்காண நிலமதைக் கடந்து நிமிடத்தில் வந்துவிட்டோம். அலைகரும் சமுத்திர ஆடிடும் அணங்கு தன் அழகினை நம்மோடு மாங்குடி மருதனாரும் நோக்குகின்றார். பொங்குகின்றது அவர் உள்ளத்தில் கவிதை—

"முழங்கு கடல் தந்த விளங்கு கதிர் முத்தம்
அரம் போழ்ந்து அறுத்தகண் நேர் இலங்கு வளை

.....
நெய்தல் சான்ற வளம் பல பயின்று, ஆங்கு
ஐம்பால் திணையும் கவினி அமைவர"

—(ம. காஞ்சி)

ஒலிக்கும் கடல்தந்த ஒளியுடைய முத்து, அரம் பல்வேறு பண்டம், கழிகளில் விளைந்த தீம்புளி, வெள்ளிய உப்பு, வெண்மணற் குன்றுகள் மிகுந்த கடற்கரைச் சோலை களில் கிடக்கும் உணக்கல் துணிகள் ஏற்றிய கலங்களும், யவன நாட்டு மீகாமர் நம்நாட்டு அணிகலன்களைப் பெறத்தாம் கொணர்ந்த குதிரைகளோடு ிற பொருள்களும் நாளுக்கு நாள் பெருகித் திகழும் சிறப்புடையது நெய்தல் நிலம் என்கிறார் மதுரைக் காஞ்சி ஆசிரியர் மாங்குடி மருதனார்.

நீரில் மூழ்கி நல் நித்திலம் எடுத்து, கரைக்கு மீளும் பரதவர் தொழிலும், வாழ்க்கையும் நினைக்கும் போதே வேதனை தருவனவாம். வருணாதேவரின் குறையாத வரம் பெற்று வருணனைக்கும் அப்பாற்பட்டுத் தோன்றுவது நெய்தல்.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் இவை நான்கும் கண்டோம், பாலைக்கு வருகின்றோம்.

"செருமிகு சினைவேந்தன், சிவந்து இறுத்த புலம்போல
எரி வெந்த கரிவறல்"

என்று பாலையைக் குறிக்கின்றார் பாலைக்கவி ஆசிரியர்.

பாலையின் கொடுமையைக் கம்பரும் சொல்லோட்டத்தால் காட்டும் அழகைப் பார்ப்போம்.

"புள் அடையா; விலங்கு அரிய; புல்லொடும்
கள் உடை மரன் இல; கல்லும் தீந்து உரும்
உள் இடை யாவும் நுண் பொடியின் ஓடிடும்
வெள்ளிடை அல்லது ஒன்று அரிது."

இத்தகைய அருஞ்சரத்து ஆரிடைச் செல்வோர் கள்வர்கள் செலுத்தும் கூரிய அம்பினால் மடிதலும் உண்டு. வறண்ட ஆறுகளும், நீர்நிலைகளும் கொண்ட ஆண்டு வலிமையிழந்த புலியும், கழுக்குகளும்தான் உலாவுகின்றன. துர்க்கையைத் தெய்வமாக வழிபடுபவர் இந்நில மாந்தர்.

இவ்வாறு வகுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு உரிய காலங்களையும் இலக்கண நூலார்வகை செய்கின்றார்.

“குளிரே முன்பனி குறிஞ்சி யாமமாம்
காடும் மாலையும் முல்லை யென்ப
வேனில் இரண்டும் நண்பகல் பாலையாம்
வைகறை காலை மருதமாகும்
ஏப்பாடுடனே நெய்தலாகும்”

என்பது பாடல் இலக்கணம்.

மலைநாடு குறிஞ்சி, கனிநாடு முல்லை, வயல்நாடு மருதம், நீர்நாடு நெய்தல்
இந்நிலம் கொண்ட—கண்ட—பெருமை கொண்ட—நம் நாட்டிற்கு இணைதான் இப்பாரினித்
உண்டோ? பாருக்குள்ளே நல்லநாடு நம் பாரத நாடு.

“மன்னும் இமய மலையெங்கள் மலையே
மாநில மீதது போற் பிரிதில்லையே

.....
கன்னலும் தேனும் கனியும் இன்பாலும்
கதவியும் செந்நெல்லும் நல்கும் எக்காலும்
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
ஓதுவம் இஃதை எமக்கிலை ஈடே’

—பாரதியார்

அண்ணல் வந்தார்!

அன்புத் தந்தார்!!

மக்கள் அழுதனர் கையில் விலங்கோடு
அன்னை அழுதாள் நெஞ்சில் வலியோடு
கழியது ஏந்தி அண்ணல் வந்தார்
வழியது காட்டி அன்புத் தந்தார்

நிலைபெற வேண்டி வந்தனர் துன்னலர்
நிலையே பெருது விரட்டினர் நம்மவர்
ஊக்கம் ஊட்ட அண்ணல் வந்தார்
ஆக்கம் சிறக்க அன்புத் தந்தார்

பிரங்கி கொண்டு வந்தனர் ஆங்கிலேயர்
மேலங்கி கொண்டு போயினர் இந்தியர்
அறப்போர் புரிய அண்ணல் வந்தார்
மறப்போர் புரியாது அன்புத் தந்தார்

இரத்தம் சிந்தாது போரிட்டனர் இந்தியர்
சத்தம் செய்யாது போயினர் அந்நியர்
விடுதலை கோரி அண்ணல் வந்தார்
அடுதலை நீக்கி அன்புத் தந்தார்

அண்ணனும் தம்பியும் பிடித்தனர் சிண்டு
இந்துமுஸ்லீம் என்னும் பெயரது கொண்டு
துன்பம் தீர்க்க அண்ணல் வந்தார்
இன்பம் காண அன்புத் தந்தார்

கோட்டே எனுமொரு கொடும்பா தகனும்
கொடுமை என்பதே அவன்தன் ஆயுதமாம்
குருதி பெருகிற்று அண்ணலின் உடலில்
பரிதியும் ஈறாந்தது வானினின்று கடலில்

ஓளியெனும் விளக்கை ஏற்றிய அண்ணல்
வளிநிறை விசும்பில் மறைந்த அண்ணல்
கழியை ஏந்தி மீண்டும் வருவாரோ
வழியைக் காட்டி அன்புத் தருவாரோ.

— வெ. பரணமதி
அறிவியல், இரண்டாமாண்டு.

இந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இன்பச்சுவை

ஒன்பான் சுவைகளுள் ஒன்று இன்பச்சுவை. இன்பத்தை வெறுப்பாரும் உண்டே! இவ்வன்பச் சுவையைப் பல தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் நமக்குப் பலவிதங்களில் விளக்குகின்றன. திருவள்ளுவரும் இவ்வன்பச் சுவையைத் தம்நூலில் விளக்கியுள்ளார். இவ்விதமாக களவு, கற்பு என இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளார். 'களவு' என்பது திருமணத்திற்கு முன் தலைவனும், தலைவியும் பிறர் அறியாமல் வாழும் இன்ப வாழ்வு. 'கற்பு' என்பது திருமணத்திற்குப் பின் யாவரும் அறிய, இருவரும் மனமொத்து வாழும் இவ்வாழ்க்கையாகும். இக் களவினைப் பற்றித் தமிழ் நூல்கள் கூறுவதைச் சற்றே ஆய்வோம்.

தலைவனைப் பிரிந்த பிரிவாற்றாமையால் வருந்தும் தலைவி, தன் தோழியிடம் தன் நிலையை விளக்குங்கால் தன்னை ஒரு தேய்கின்ற பழங்கயிற்றிற்கு உவமித்துக் கூறுகின்றார்.

“ஒளிரு ஏந்து மருப்பின் களிறு மாறு பற்றிய
தேய்ப்புரிப் பழங்கயிறு போல
வீவது கொல் என் வருந்திய உடம்பே”

“யாம் எம் காதலர்க் காணாமாயின்
செறிதுளி பெருகிய நெஞ்சமொடு பெருநீர்க்
கல்பொரு சிறுநுரை போல
மெல்ல மெல்ல இல்ஆகுதுமே”

என்று தான் தன் தலைவனைப் பிரிந்தால் உயிர் இழப்பதாகக் கூறும் தலைவி, பின் இழப்பதற்கு அஞ்சும் காரணத்தையும் கூறுகின்றார்.

“சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சுவல் சாவில்
பிறப்புப் பிரிதாருவது ஆயின்
மறக்குவன் கொல் என் காதலன் எனவே”

அதாவது தான் இறக்கின், தலைவன் தன் பிரிவால் தன்னை மறப்பதோ என மயங்கிச் சாவதற்குத் தயங்குகின்றார் தலைவி.

இவ்வாறு தலைவனின் அன்பை ஐயறும் தலைவியை, அவள் தோழி, அவனின் அன்பு மாருத் தன்மையை விளக்கி ஆற்றுகின்றார்.

“கள்வர் திரிதருஉம் கானம் கடந்தவர்
உள்ளம் பிரிந்தமை நீயறிதி - ஒள்ளியாய்
தொல்லை விடரகம் நீந்திப் பெயர்ந்தவர்
வல்லை நாம் காணும் வரவு”

என்று, அன்பு மிகுதியால் இடையில் ஏற்படும் துன்பங்களை எதிர்த்துத் தலைவியைக் காண வரும் தலைவனின் தூய அன்பை விளக்குகின்றார் தோழி.

இவ்வாறு தலைவனின் அன்பு நிலையைத் தோழி வாயிலாகக் கேட்டு உணர்ந்த தலைவி அவன் தன்னைப் பிரிந்து சென்ற பூம்பொழிலை நோக்கியழ, அவள் கண்கள் சிவந்தன. கண்கள் சிவந்த காரணத்தைத் தலைவியின் தாய் கேட்கத் தலைவி, தான் கட்டிய மண் சிற்றிலைக் கடல் சிதைத்ததால் தான் அழுததாகக் கூறுகின்றார். இந்நிகழ்ச்சியைப் பின்னர் தலைவி தன் தோழியிடம்,

“கொண்கண் பிரிந்த குளிர்நீர் பொழில்நோக்கி
உண்கண் சிவப்ப அழுதேன் ஒளிமுகம்
கண்டன்னை எவ்வய்யாது என்னக் கடல் வந்தென்
வண்டல் சிதைத்தது என்றேன்”

என்று கூறுகின்றார்.

“கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல்”

என்று களவினை விளக்குகின்றார் வள்ளுவர்.

இக்காதல் மானுடர்க்கு மட்டுமின்றிப் பிற உயிர்களுக்கும் உரியது. இக்கூற்றை மெய்ப்பிக்க முதலில் நாம் ஒரு வறண்ட பாலை நோக்கிச் செல்வோம். அங்கு நாம் காணும் காட்சி என்ன?

அன்பு மிகுதியால் ஒரு கலைமான் தான் தாகமுற்று வருந்திய போதும், தன் பிணைமானின் தாகம் தீர தான் அருந்துவது போலப் பாவித்துத் தன் பிணை அச்சுணைநரை அருந்த உதவுகின்றது. இஃதன்றோ உண்மையான அன்பு!

“சுனைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாதென் நெண்ணிப்
பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டிக் - கலைமாதான்
கள்ளத்தின ஊச்சும் சுரமென்பர் காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி”

அடுத்து அருகிலுள்ள காட்டிற்குச் செல்வோம். அங்குக் காட்டுத் தீயால் சுடப் பெற்று வருந்தும் பிடிக்குக் களிறு சுனைநீரைக் கொணர்ந்து அதன் தலையில் சொறிந்து துயர் நீக்கும் நிலையைக் காண்கிறோம்.

“கழற்பட்டு அசைந்த பிடியை - எழிற்களிறு
கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையால் கொண்டு
உச்சி ஒழுக்கும் சுரம்”

இறுதியாக அஃதே காட்டில் வாழும் மந்தியின் அன்புப் பெருக்கைக் காணலாம். தன் துணையைப் பிரிந்த மந்தி மேலும் உயிர்வாழ விரும்பாது மலையினின்று கீழே விழுந்து உயிர் துறக்கும் நிகழ்ச்சியைக்,

“கருங்கண் தாக்கலைப் பெரும்பிறிது உற்றுானக்
கைம்மை யுய்யாக் காமர் மந்தி
கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதல் சேர்த்தி
ஓங்குவரை அடுக்கத்துப் பாய்ந்து உயிர்செருக்கும்”

என்ற பாடல் விளக்கி நிற்கிறது.

ஆகவே 'அன்பு' என்பது மானுடர்க்கு மட்டுமின்றிப் பிற உயிரினங்களுக்கும் பொதுவானது இவ்வன்பச் சுவையைப் பல்வேறு கோணங்களில் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் நயம்பட விளக்குகின்றன. இவ்வன்பிற்கும் எல்லையே இல்லை.

“அன்பிற்கும் உண்டா அடைக்கும் தாழ்” - குறள்.

— ரா. ச. வசந்தவல்லி
இளங்கலை, மூன்றாமாண்டு.

ஆண்டுத் தேர்வு

ஆண்டுத் தேர்வும் நெருங்குது — மனமோ
அதையே எண்ணிக் கலங்குது!
வேண்டாம் கவலை வீடுத்தீடு — இன்று
முதலே ஞானம் எடுத்தீடு.

வீடியற் காலம் எழுந்தீடு — நல்ல
வீளக்கை ஏற்றித் தனித்தீடு;
முடியும் வரையில் படித்தீடு — நன்றாய்
வீடிந்து வீட்டால் நீறுத்தீடு.

ஆட்டம் பாட்டம் குறைத்தீடு — ஞானின்
அறிவை நெஞ்சில் நீறைத்தீடு!
வாட்டம் வேண்டாம் தடுத்தீடு — தேர்வு
வந்ததும் எழுதி முடித்தீடு.

கோடை வீடுமுறைகையக் கழித்தீடு — எங்கும்
குஷியாய் சென்றே களித்தீடு!
தேடி ஒருநாள் வெளிவரும் — முடிவைத்
தெரிந்து கொண்டு சிரித்தீடு.

— கி. ஜெயலக்ஷ்மி

பொருளாதாரம், முதலாமாண்டு

கம்பனும் — வள்ளுவனும்

தண்மை நீர் நிறைந்த தடாகத்தில் எத்தனையோ மலர்கள் இருப்பினும்
அவையனைத்தும் தாமரைபோல் போற்றப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே இப்-
பூதலத்துள்ள புலவர்கள் அனைவரும் போற்றத்தக்க சிறப்பினை
உடையவர்கள் கம்பனும் வள்ளுவருமேயாவர்.

“யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனிச் சாங்கணுமே பிறந்ததில்லை;”

என்கிறார் பாரதியார். இங்ஙனம் பாரதியாரால் போற்றப்படும் கம்பனும்
வள்ளுவரும் கூறும் கருத்துக்களின் ஒற்றுமையை இனிக் காண்போம்.

கம்பராமயணத்தில் இராமனை மக்கள் தங்கள் தலைவனாக ஏற்றுக்
கொள்வதைப் பொதுமக்களின் கூற்றாகக் கம்பன் அமைக்கிறான்.

“ஊருணி நிறையவு முதவு மாடுயர்
பார்க்கெழு பயன்மரம் பழுத்தந்ருக் குகவும்
கார்மழை பொழியவும் கழனி வாய்ந்தி
வார்புனல் பெருகவும் மறுக்கின் ருர்யார்”

என்கிறான் கம்பன். “இக் கருத்தினையே வள்ளுவரும்,
“பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தந்ருக் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படிந்”, என்றும்,
“ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.”

என்றும் புகல்கிறார்.

முதல்நாள் நடைபெற்ற போரில், இராமனை எதிர்த்த இராவணன்
படையேது மின்றி நிற்கிறான். அவ்வமயம்,

“பேராண்மை யென்ப தறுகண்ணுள் நுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு”

என்ற முதற் பாவலரின் வாக்கிழங்கேற்பு,

“ஆளை யாடனக் கமைந்தன மாடுத மறைந்த
பூளை யாயின கண்டனை இன்றுபோய்ப் போர்க்கு
நாளை வாவென நல்கினன் நாகிளங் கழுகின்
வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்”

என்கிறான் இராமன். இவ்விடத்திலும் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்
செந்நாப்போதாரின் கருத்தையே அறிவுறுத்துகிறான் என்பது வெள்ளிடை-
மலை.

‘நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப் போர்க்கோலஞ் செய்துவிட்ட’ இராவணனுக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுக்க விரும்பிய கும்பகருணன் வீடணன் பெய்திறன் எல்லாம் பெய்து பேசியும், இராமனிடத்துச் செல்லாதவனாய்த் தன் கொள்கையில் மாருதவனாய் இருந்தான். வீடணனிடத்து,

‘மலரின்மே லிருந்த வள்ளல் வழவிலா வரத்தினால் நீ உலைவாத் தருமம் பூண்டாய் உலகுள தனையு முள்ளாய் தலைவனீ யுலகுக் கெல்லாம் உனக்கது தக்க தேயால் புலையுறு மரண மேனும் லெனக்கது புகழ தேயால்.’

என்று உறுதியாகக் கூறுகிறான்.

இவ்வாறு தன் நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் அடங்கி ஒரு குவோனுடைய உயர்வை,

‘நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது’

என்று வள்ளுவரும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்.

பெண்ணைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து வள்ளுவர்,

‘பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மை யுண்டாகப் பெறின’

என்று கூறி, கற்பின் பெருமையால் பெண் அடையும் திண்மையைக் கூறுகின்றார். இனிக் கம்பன் சீதையைக் காட்டும் கவித்திறத்தைக் காண்போம்,

‘விற்பெருந் தடந்தோள் வீர
வீங்குநீர் இலங்கை வெற்பின்
நற்பெருந் தவத்த ளாய
நங்கையைக் கண்டே னல்லேன்
இற்பிறப்ப தென்ப கொன்றும்
இரும்பொறை என்ப தொன்றும்
கற்பெனும் பெயர தொன்றும்
களிநடம் புரியக் கண்டேன்.’

‘கற்பெனும் பெயர தொன்றும்,’ என்றும், ‘நற்பெருந் தவத்தளாய நங்கை’ என்றும் கூறி பெண்ணின் பெருமையை உணர்த்துகின்றான்.

வீடணனிடத்துத் தன்மன உறுதியை வெளிப்படுத்தித் தன்னால் இராமனிடத்துச் சேர இயலாது என்பதைக் கூறிய கும்பகருணன்,

‘ஆகுவதாகுங் காலத் தமிழவது மகிழ்ந்து சிந்திப் போகு தயலே நின்று போற்றினும் போதல் செய்யுள்’

என்கிறான்.

கம்பன் கூறும் இவ்வுண்மையை வள்ளுவரது,

‘பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துக் சொரியினும் போகா தம்’

என்ற குறளிலும் காணலாம்.

திருவள்ளுவரின் அறிவுரைகளைக் கம்பன் தன் நூலில் எழுதியதோடு நின்றனில்லை. தன் வாழ்விலும் அவரது அறிவுரைகளைக் கடைப்பிடித்தான். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றினைக் காண்போம். வள்ளுவர்,

‘நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று’

என நவின்னுள்ளார். அதற்கேற்றவாறு கம்பன் தன்னை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலுக்குத் தன் நன்றியைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு காப்பியத்தின் பல இடங்களில் அவரை மனமாரப் பாராட்டுகிறார்.

போர் முடிந்து வெற்றியுடன் திரும்பிய இராமனுக்கு நடைபெறும் முடிசூட்டு விழாவில் வசித்த முனிவர் முடியை இராமனுக்கு சூட்டுகின்றார். அம்முடி ‘வெண்ணையூர்ச் சடையன்’ தந்தமுடி என்கிறான் கம்பன்.

‘அரியனை அனுமன் தாங்க
அங்கதன் உடைவான் ஏந்தப்
பரதன் வெண்குடை கவிக்க
இருவரும் கவரி வீச
விரைசெறி குழலி ஓங்க
வெண்ணையூர்ச் சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி
வசிட்டனே புனைந்தான் மொளவி’’

என்று கம்பன் ‘பொன்முடி தந்த புரவலனுக்குப் புகழ் முடி சூட்டும்போது’ அவனது செய்நன்றி மறவாத் தன்மை தெற்றெனப் புலப்படுகிறது.

H. லக்ஷ்மி
புதுமுக வகுப்பு ‘அ’ பிரிவு

பெண்மை

ந. கிரிஜா

அறிவியல், முதலாண்டு

“மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே — நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டாமம்மா”

என்று கவிமணி புகழ்ந்தார் பெண்ணினத்தை. தவஞ்செய்து பெற்ற பெண்மை புனித
மானது; மென்மையானது; தெய்வீகமானது; மதித்துப் போற்றப்பட வேண்டியது.

“செறிவு, நிறைவு, செம்மையும் செப்பு
மறிவும் அருமையும் பெண்பாலன”

எனப் பெண்மைக்கு இலக்கணம் வகுத்தார் ஒல்காப் புகழ்த் தொல்காப்பியனார். அச்சம்,
மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனும் நானளவ்களையும் பூண்டு பெருமை கொண்டு விளங்குவது
பெண்மை, செறிவு, செம்மை, அறிவு, நிறைவு, அருமை அனைத்தையும் ஒருங்கே பெற்று
விளங்குவது பெண்மை.

இவ்விதம் பலராலும் பல்வகையார் போற்றப்பட்ட பெண்மை, காலப்போக்கில்
இருந்த, இருக்கும் நிலையினை ஆயப்பகுசீவாம். பெண் எந்தக்காலத்திலும் அழகிற்குறைத்
தவளல்ல, அழகு என்றால் பெண் எனக் கூறும் அளவிற்குப் பேரெழில் பூண்டு விளங்குவது
பெண்மை. பண்டைக்காலப் பெண் தெய்வத்தொழாளர் கொழுநற் றொழுதெழுமாளாகி,
மணத்தக்க மாண்புடையளாகித், தற்கொண்டான் வளத்தக்கான் ஆகி வாழ்க்கை நடத்தி,
மனைமாட்சியின் நன்கலம் நன்மக்கட் பேருதலின் எழுபிற்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்கா
மக்களைப் பெற்றுத், தற்காத்துத் தற்கொண்டார் பேணி, செல்விறுந்து ஒம்பி வருகிறந்து
பார்த்து நிற்கும் நல்ல தன்மையினளாய், கற்பெனுந் தின்மை பெற்றவளாய், கதங்காத்துக்
கற்புடக்கல் ஆற்றுவளாய் விளங்குகிறுள்.

சங்க காலத்தில் பெண்களுக்கு இத்தகைய உயர்நிலை இருந்தது. அக்காலத்தில்
படைக்கப்பட்ட காவியங்களுள் பெண்களை உயர்வாகச் சித்தரித்தன. சிலப்பதிகாரக் காவிய
நாயகி கன்னகி, கணவன் மற்றவள் பால் அன்பு கொண்ட போழ்தும் அவளை வெறுக்காது
மனத்துள் வைத்துப் பூசனை புரிகிறுள். ஊழ்வினை வலியால் அவளது இன்னுயிரிற் கணவன்
பாண்டியனும் கொலையுண்டதும் கிார்ந்தெழுந்து அரசன் முன் சென்று அவளது கொடுங்
கோன்மையை எதிர்த்து வாத்தம் புரிகிறுள். புதிய ஊரில் கணவனையும் இழந்து தின்ற அவள்
அவன் இறந்ததும் அவலமுற்றுத் தன் நாடு திரும்பாமல் அரசனைக் கடிந்து உண்மையை
நிலைநிறுத்தியது போற்றத்தகு ஒழுக்கமே. அக்காலப் பெண்டிரின் ஒழுக்கத்தின் மாண்பும்
க்க இடத்திற் செயல்படும் அறிவுத் திறனும் இதனால் விளங்கும்.

பண்டைத் தமிழர் குடிப்பெண் ஒருத்தி அடுத்தடுத்த நாட்போரில் தன் கணவனை
யும் உடன் பிறந்தவனையும் இழந்தாள். ஆயினும் மூன்றும் நாட்போருக்குத் தன் சிறிய
மைந்தனை அனுப்புகிறுள். என்னே தமிழ்ப் பெண்டிரின் நாட்டுப்பற்று! அன்றுமலை தன்
மகன் முதுகில் காயம் பட்டு மாண்டான் என்ற செய்தி கேட்கிறுள். மைந்தன் இறந்து
விட்டானே எனத் தவிக்கவில்லை அத்தாயுள்ளம். ‘வீரக்குடியிற் பிறந்த தன் மகன் முதுகில்
புண்பட்டு இறந்தானே’ என அரற்றுக்கிறுள். ‘என் மகன் முதுகிற் புண்பட்டு இறந்தது
உண்மையாயின் அவனுக்குப் பாலூட்டிய மாப்பிணைச் சிதைப்பேன்’ எனச் சூளுரைத்துப்
புறப்படுகிறுள். என்னே தமிழ்த் தாய்மையின் வீரம்!

சங்க கால நூல்களில் சித்தரிக்கப்பட்ட பெண் உயர்ந்த ஒழுக்கம் உடையவளாக
இருந்தாள். பண்பின் திருவுருவென இலங்கினாள். அடக்கத்தின் இருப்பிடமாய் விளங்கினாள்.
அறிவாற்றலில் சிறந்திருந்தாள். சங்ககாலத்தில் இத்தகு உயர்நிலை அடைந்து விளங்கிய
பெண் அதனை அடுத்து வந்த காலங்களில் மிகவும் கீழ் நிலையை அடைந்தாள்.

தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டு வந்த மகளிரை ஆணினம் அடிமைப்படுத்திச்
சிறுமைப் படுத்தியது. ஆடவரின் அகம்பாவம் எனும் வலைக்குள் சிக்கித் தவித்தாள் பெண்.
‘ஆணுக்கு உலகமெலாம் வீடு, பெண்ணுக்கு வீடுதான் உலகம்’ என்ற கொள்கை கொண்டு
பெண்ணினத்திற்குச் சமுதாய அறிவே எட்டாதபடி செய்துவிட்டனர். ‘பெண் ஆதிபரா
சக்தியின் வடிவம், அன்பின் சின்னமென்ற’ நிலை மாறிப் பெண் என்றால் பாவம் என்ற நிலை
ஏற்பட்டுவிட்டது. பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி பெறுவதும் அலுவலகம் சென்று பணிபுரிவதும்
ஆண்களின் ஏகபோக உரிமை எனக் கருதப்பட்டது. பெண்ணினத்தின் இத்தகு அடிமை
நிலையை வேரறுக்க முனைந்தனர் புலவர் பலர். ‘அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு’
என்று அறிவிவிகள் முன்

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்”

என முழங்கினார் பாவலர் பாரதி. ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் சமாளமாக வாழ்வது அவசியம்
என எடுத்துரைத்தார்.

‘கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்”

எனப் பொய்யா மொழியார் கூறியது ஆணினத்திற்கு மட்டுமன்றி, பெண்ணினத்திற்கும்
அது பொருத்தமே என மக்கள் மனத்தில் பதிய வைக்கப் பலர் முயன்றனர்.

“படியாத பெண்ணினால் தீமை — என்ன
பயன் விளைப்பாள் அந்த ஊமை”

என முழங்கினார் புரட்சிக் கவிஞர். பெண்ணினத்திற்கு தேவையற்ற பல கட்டுப்பாடுகளை
வளர்த்துக் கொடுத்த சமுதாயத்தை ஒடுக்க

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் — இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்.
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்தீடுவோம்.”

எனக் கூக்குரலெழுப்பினார்.

இவர்களின் முயற்சியால் தாழ்வுற்றுப் பாழ்பட்டுக் கிடந்த பெண்மையின் புகழ்
மீண்டும் தலை தூக்கத் தொடங்கியது. ‘கேடில் விழுச்செல்வமாகிய கல்வியைப்’ பெண்ணும்
யுயிலத் தொடங்கினாள். ஆணுக்குப் பெண் எந்நிலையிலும் குறைந்தவள் அல்லள் என
நீரூபித்தாள்.

“நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தினில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறியும்”

பூண்டு,

“பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்தவந்தோம்”

எனப் பெருமை பூண்டு விளங்கினான்.

பெண் புருந்து முன்னேருத துறையில்லை எனக் கூறுமளவுக்கு உயர்ந்தாள். தன் மனையறங்களை வலுவாது நடத்தி அத்துடன் தன் பெருமையையும் போற்றி ஒழுகினாள். தன் இன்னுயிர்க் கணவனுக்குச் சிறந்த செயலாளராய் நின்று அவன் வேலைகளில் உதவினாள். கணவனது ஊதியத்தின் ஆகாறு அளவிட்டதாயினும் போகாறு அகலாத வாழ்க்கை நடத்தினாள். தன் மக்கட்டு நன்னெறிகளைப் புகட்டும் ஆசிரியையாக விளங்கினாள்.

பெருமையின் உச்சியில் நின்று, பின் பாழ்ப்பட்டு மீண்டும் தலை தூக்கி வளர்ந்த பெண்மையின் தற்போதைய நிலை என்ன? ‘ஆணுக்குப் பெண் சரிநிகர் சமானம்’, என ஆரவாரித்து எழுந்த பெண்மை, உணர்ச்சி வேகத்தில், ‘அவனிணும் உயர்ந்தவள் நான்’ என்ற அகம்பாவம் என்னுடைய’ எனச் செருக்குற்றுத் திரிகின்றாள். ஆணுக்கு வீட்டில் அடங்கி இருப்பதுதான் பெண்மைக்கு அழகு என்பதனை மறக்கப் பார்க்கிறாள். வெளியூலில் தான் பலரை ஆட்டிப் படைக்கும் அதிகாரியாக இருப்பினும் தன் வீட்டுலில், தன்னைக் கொண்ட கணவனின் அன்பிற்குள் அடங்கி இருக்க வேண்டியவள் என்பதனை ஒப்பு மறுக்கிறாள்.

“தொட்டிலை ஆட்டுங்கள்
தொல்லுலகை ஆளுங்கள்”

என்பதை மட்டும் உணர்ந்த தற்காலப் பெண்,

“ஆவதும் பெண்ணுலே, அழிவதும் பெண்ணுலே”

என்பதையும் உணர்ந்தல் வேண்டும். ஓளவையார், நச்செள்ளையார், காக்கை பாடினியார் போன்ற கல்வியிற் சிறந்த பெண்களும், சீதை, சாவித்திரி, நளாயினி, திரௌபதி, தமயந்தி போன்ற கற்புக்கரசிகளும் வாழ்ந்த புனிதமான பூமி இது. அவர்கள் போற்றிக்காத்துவந்த பெண்மையின் புகழை என்றும் காக்க பெண் உறுதி கொள்ள வேண்டும்.

‘கடவுள் தான் எல்லாவிடத்தும் இருக்க முடியாது என்பதற்காகப் பெண்ணினத்தைப் படைத்தான்’, எனப் பழமொழி கூறுகிறது. ஆண் வலிமையிற் சிறந்தவனாக இருக்கலாம், பெண்மையை வெல்பவனாக இருக்கலாம். ஆயின் அந்த ஆணையும் ஆக்கித் தருவது பெண்மை. ஆணுக்கு அழிக்கத்தான் தெரியும். பெண் ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவள். இவ்வுலகிற்குப் புது உயிரைப் படைத்துத்தரும் சக்தி பெற்றவள் பெண். இத்தகு தெய்வத்தன்மையுடைய பெண்மையைப் பூவெனப் போற்றிக் காப்பது ஆடவர் கடமை. ஆண்டாண்டு காலத்தொட்டுப் புகழ்ப்பரப்பி வரும் பெண்மையின் புனிதத்தைக் காத்துக் கொள்வது இன்றைய பெண்டிர் கடமை.

குறுந்தொகையில் ஒரு சிறுகதை

நவில் தோறும் நயம் பயக்கும் சங்கப்பாக்கள் கற்பனைச் சிறப்பும், கருத்து வளமும் செறிந்து விளங்குகின்றன. ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்கள் அப்பாக்களைத் துய்த்துணர்ந்து தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வயகம் என்ற சிறந்த பண்பாட்டுக் கொள்கையுடன் நமக்குத் தொகுப்பித்துத் தந்துள்ளனர்.

தமிழர்கள் தங்கள் சுக வாழ்வில் காதலும் புற வாழ்வில் வீரமும் பொருந்த இல் வாழ்க்கை நடத்தினர் என்பது அச் சங்கப் பாக்களினின்று உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென விளங்குகிறது. சங்கப்பாக்கள் அனைத்தும் இயற்கையை வரணிய்பினும் அல்லதுசெயற்கையை ஏற்றிக் கூறினும் காதல் அல்லது போரின் சாயல் படிந்து விளங்குகின்றன.

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்கப்பாக்களின் தொகுப்பே ஆகும். எட்டுத் தொகை நூல்கள் அகத்தைப் பற்றியும் புறத்தைப் பற்றியும் பேசுகின்றன. ‘நல்ல குறுந்தொகை’ எனப் பாராட்டப் பெறும் குறுந்தொகை காதலைப் பெரிதும் பாராட்டிப் பேசுகின்றது.

தலைவன் தலைவியிடையே தோன்றும் காதல் வெற்றிபெறப் பெரிதும் உதவி செய்பவன் தலைவியின் தோழியாவாள். தலைவன்-தலைவியின் திருமணம் நடைபெறப் பெரிதும் உறுதுணையாக இருப்பவள் இத்தோழி. தலைவன் தீவழிப் படர்ந்தானாயின் அவனை நல்வழிப் படுத்தவவள் தலைவியின் தோழியேயாவாள்.

தொடர்பற்றவர்களை இணைக்கும் பாலம் போன்ற காதல், திரியும் காற்றைப்போல் காரணமின்றி, மன எழுச்சியின் காரணமாக இயங்குவது. தொடர்பற்ற இருவருக்கிடையே அன்பு என்னும் மலர் மலர்கின்றது. இவ்வன்பு மலர் மணம் வீசப் பெரிதும் பாடுபடுபவள் தோழியாவாள். குறுந்தொகை தோழியின் உதவியாலும், குறுந்தொகை பாடல்களின் மூலமாகவும் நாம் ஒரு சிறு கதையையே அமைக்கமுடியும்.

ஆடலரங்கில் தலைவியைச் சந்திக்கும் தலைவன் மனம் நெகிழ்,

“ யாயு ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளீர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலத் தனவே ”

எனக் கூறுகின்றான். இத்தலைவன் தலைவியின் காதல் மன்றல் வரைச் சிறக்கச் செய்பவன் தோழி.

காதலெனும் கரையிலாப் பெருங்கடலில் தலைவனும் தலைவியும் அகப்பட்டுக் கொண்டு தத்தளிக்கின்றனர். அவர்களிடையே நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக அன்பு வளர்கின்றது.

திருமண ஏற்பாடு செய்து வருவதாகக் கூறிச் சென்ற தலைவன் இன்னும் வரவில்லை. அயலார் யாரோ பெண் கேட்க வந்தனர். பெற்றோர் ஒருகால் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்துவிட்டால்! எண்ணிப் பார்க்கவே அஞ்சினார் தலைவி. தலைவியின் நிலைமையை அவளது பெற்றோர்களுக்குத் தவறாமல் அறிவித்தல் நல்லது எனத் துணிந்தார் தோழி, தலைவியிடம்.

“ இன்றியான் டையனோ தோழி குன்றத்துப்
.....நாடன்
அறிவுகாழ்க் கொள்ளும் அளவைச் செறிதொடி
எம்மில் வருகுவை நீயெனப்
பொம்மலோதி நீவி யோனே ”

எனக் கூறுவது போல், பெற்றோர் செவியில் விழுமாறு அறிவித்துவிட்டனர். தலைவியின் நிலையை நன்முனைந்த பெற்றோர்கள் அயலார்க்குப் பெண் கொடுக்க மறுத்து விட்டனர்.

இருபக்கமும் சம்மதம் பெற்றபின், திருமணத்திற்கு இனி என் தடை? சில நாட்களில் அவ்விவரம் ஈர்ந்தனர் முழுவின் பாணி ததும்புகின்றது.

திருமணம் செய்து இவ்வாழ்க்கை தொடங்கியபின் தலைவி, மோர்க்குமழ்புசமைக்கின்றள். முற்றிய தயிரைத் தன் காந்தன் விரலார் பிசைந்து, சேர்ப்பன சேர்க்கின்றள். குறித்த நேரத்தில் விரைந்து தாளிக்கத் தவறினால் நறுமணமும் சுவையும் குன்றுமாதலின் நெகிழ்ந்த தன் உடையைத் தயிர் பிசைந்த கையுடனே சரிப்படுத்துகின்றள். குய்ப்புகையினால் கண்ணில் நீர் ததும்புகின்றது. பல இடைபூறுகளுக்கு இடையே அவள் சமைத்த அல்லியிய புளிச்சுவை பொருந்திய குழம்பைக் கணவன் ‘நன்றாக உள்ளது’ எனப் பாராட்டுதலைக் கேட்ட பிறகுதான் அவளது கண்ணில் நீர் சொரிவது நிற்கின்றது. அவளது முகமும் அகமும் ஒருங்கே மலர்கின்றன. இதனையே புலவர்,

முளியிற் பிசைந்த காந்தன் மெல்விரல்
கவுறு கவிங்கம் கறாஅ துடஇக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழக்
தான்றுழந்து அட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே

எனக் கூறிப் போந்தார். இதுவன்றோ இனிய சுவை மிகுந்த இவ்வாழ்க்கை! இவ்வப்பளவு இவ்வாழ்க்கையைக் கலைப்பதற்கென்றே பாணன் வந்தான் போலும். பாணனின் நட்பால் பரத்தை வழிப்படைந்தான் தலைவன். சின்னையில் தன் தவற்றை உணர்ந்த தலைவன் மீண்டும் தலைவியை அடைய எண்ணி பாணனது உதவியை நாடினான். தலைவியின் ஐயுடைய இனிய பண்புகளை எடுத்துக் கூறலுமுன். அவன் கூறி முடிக்கும்வரை பொறுத்து உடைய இனிய பண்புகளை எடுத்துக் கூறலுமுன். அவன் கூறி முடிக்கும்வரை பொறுத்து நின்ற தோழி, அவன் தன் செவ்விய உரையை முடித்தது, அவளை நோக்கி தலைவன் எல்லோரினும் இனியவன், பேரன்பு உடையவன். இந்த இனிமையும் அன்புடைய வாழ்க்கையில் விளங்கக் கண்டிடும். பாணன் வாயால்தான் விளங்கக் காண்கின்றோர் என்று என்ன நகையாடலானார். பாணனின் தவற்றையும், தலைவனின் குற்றத்தையும் ஒருங்கே கடிந்துரைத்த தோழியின் திறம் வியத்தற்குரியது.

பகலில் தோழியிடம் அளவளாவும் தலைவி இரவில் துயர் செறிந்ல நெஞ்சினள் ஆயினள். ஆழிமும் இவ்வுலகம், செறிந்த இருளில் அமைதியாக உறங்குகின்றது, உறங்காதவள் தலைவி ஒருத்திதான். இதனையே அவள்

நள்ளென் நன்றே யாமல் சொல்லவிந்
தினிதடங் கினரே மாக்கண் முனிவின்று
நனந்தலை யுலகமுந் துஞ்சும்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே.

என வருத்தமுற்றுப் பாடுகின்றாள். கருங்கயல் நெடுங்கண்களினின்று நீரருவி பொழியும் பாடும் அவளது வள்ளைச் செவியில் அலையோசை கேட்கின்றது.

உலகமெல்லாம் அடங்கி அமைதியற்ற போதிலும், ஓயாமல் ஒலித்துக் கொண்டு இருக்கும் அலைகடல் அவளுக்குப் பெருந்துணையாக உள்ளது. காதலி, நள்ளிரவிலும் ஆரவாரித்துக் கொண்டிருக்கும் கடலை நோக்கி “ஏ கடலே! நீ யாரால் வருத்தம் உற்றாய்? நள்ளிரவிலும் நின்றால் கேட்கின்றதே” எனக் கேட்கின்றாள். இதனையே

“ யாரணங் குற்றனை கடலே
.....
நள்ளென் கங்குலங் கேட்டுநின் குரலே ”

எனப் பாடுகின்றாள் கவிஞர்.

காதல் வளர்ந்த பின் விரைந்து திருமணம் செய்து கொள்ளாதல் தலைவனுடைய கடமையன்றோ? அவளது முயற்சி வெற்றி பெறாத காரணத்தினால் சேர்வுற்றுக் காலம் தாழ்த்தினாள். அறிவு மிகுந்த தலைவியினது தோழி, தலைவனிடம் செல்கின்றாள். தலைவியின் நிலையைச் சிறந்த முறையில் கட்டுரைக்கின்றாள்.

“ சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே ”.

எனத் தலைவனை நோக்கித் தலைவன் இனியும் காலம் தாழ்த்துதல் தலைவியின் உயிருக்கு ஆபத்து என விளக்கும் முறையில் பாடுகின்றாள்.

மேற்கூறிய பாடலின் பொருள் என்? கோட்டுப் பலா மரத்தில் கிளைகளிலே காய்கள் காய்த்துப் பழுக்கும். கிளைகள் முதிர்ந்த அப்பெருங் காய்களைச் சமக்க முடியாது வருந்தும். ஆனால் வேர்ப்பலாவில் காய்கள் வேரில் காய்ப்பதால் அதனால் மரத்திற்குத் துன்பம் இல்லை. கோட்டுப் பலாவினைப் போலவே, தலைவன் மீது கொண்ட உயர்ந்த காதலைத் தாங்க முடியாது தலைவியினது சிறிய உயிர் வருந்துகின்றது. எவ்வளவு இடர் வரினும் பொருட்படுத்தாமல் எளிதில் தாங்கிக் கொண்டு வாழும் கற்பு வாழ்க்கையை வேண்டுகின்றாள் தலைவி. ஆகவே வேர்ப்பலாவினைப் போன்ற வாழ்வைத் தலைவிக்கு அளிக்க வற்புறுத்துகின்றாள் தலைவியின் தோழி.

உள்ளம் புண்படாத வகையிலும், வாழ்வின் அரிய உண்மைகளை உணரும் வகையிலும், கடமையுணர்ச்சி கொள்ளும் வகையிலும் தலைவனுக்கு அறிவுரை கூறிய தோழியின் சொற்களை ஏற்காது வேறென்ன செய்வான்? திருமண ஏற்பாட்டைக் கவனிக்கத் தன் இருப்பிடத்திற்குச் செல்கின்றாள்.

தலைவனுக்கு அப்பண்புகள் இல்லை என்று மறுத்ததோடு பாணனின் வாய் பொய் கூறும் வாய் என்றன்றே கடிந்துரைக்கின்றார். என்னே இவன் மதி முன் நிற்பவை? அறிவற்ற சிறு பறவைகளின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் கடமை உணர்ச்சியும் ஆண் பறவை தன் பெடையிடம் செலுத்தும் அன்பும் தலைவனுக்கு இல்லை, என்பதைக் குறிப்பால் அறிவுறுத்துகின்றார். தன் மனைவி வீட்டினுள் தனித்திருந்து வருந்த, தலைவன் பரத்தையருடன் ஆடல் பாடல்களுடன் திணாத்தல், அன்புடைமையும் அன்று, அறிவுடைமையும் அன்று என்பதைக் கூறும் கூறி விட்டார். ஊர்க்குருவியின் அன்பான இல்வாழ்க்கையை எடுத்துக் காட்டி அத்தகைய அன்பு வாழ்க்கை நடத்தும் பெற்றி தலைவனுக்கு அமையவில்லை என்று உணர்த்தினார்.

“துள்ளு நடை உடைய ஆண்குருவி சூல் முதிர்ந்த பெண் குருவிக்கு அது முட்டையிடும் பொருட்டு, கூடுகட்ட, இனிய தீங்கரும்பின் வெண்ணிறப் பூவைக் கொய்து கொண்டு வந்து கடமையைச் செய்கின்றது. அதுவன்றே இல்வாழ்க்கை! தலைவியிடம் அன்பு வாழ்க்கை நேர், தலைவனிடம் அறிவீக்கும் பொருட்டு,

“யாரினும் இனியன் பேரன் பினனே,
உள்ளுர்க் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்
சூன்முதிர் பேடைச் சீனி லிழைஇயர்
தேம்பொதிக்கொண்ட தீங்கழைக்கரும்பின்
நாரு வெண்பூக்கொழுதும்
பாணர் ஊரன் பாணன் வாயே”

என்பாரும் முறை தோழியின் பரந்த அறிவையன்றே வெளிப்படுத்துகின்றது. தோழி இவ்வாறு கடிந்துரைத்தும் தலைவன் தலைவியைக் கூடாமல் இருப்பனோ?

மீண்டும் தலைவன் தலைவியிடையே இல்வாழ்க்கை தொடங்குகிறது. அவர்களது வாழ்வில் வசந்தம் வருகின்றது. தான் தீவழிப் படர்ந்ததை அடியோடு மறந்துவிட்டு அன்புடன் தலைவி தன்னைப் போற்றுவதாக எண்ணி விட்டான் தலைவன். தலைவி அந்த அளவிற்கு அவனிடம் அன்பு காட்டியது உண்மைதான். ஆனால் அவன் இழைத்த குற்றத்தை அவன் மறக்கவில்லை, அத்தகைய குற்றத்தை மீண்டும் செய்யாதிருக்க விழிப்புடன் அவனைக் காக்கின்றார் தலைவி. அவளுடைய அன்பைப் பாராட்டத் தொடங்கிய தலைவன் “இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம்” என்று கூறினான் அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இப்பிறப்பில் மட்டும் அன்று இப்பிறப்பு மாறி மறு பிறப்புக்களிலும் நீயே என் கணவனாகத் வேண்டும். யானே நின் நெஞ்சைக் கவர்ந்தவளாய் இருத்தல் வேண்டும்.

“இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா கியரென் கணவனை
யானு கியர்நின் நெஞ்சுநேர் பவளே”

இதன் பொருள் என்ன? உன் மனைவியாய் இருத்தலைக் காட்டிலும், பரத்தை போல் உன் உள்ளத்தைக் கவரும் ஒருத்தியாக அமைவதேமல், மனைவியைத்தறக்கவல்ல நினது நெஞ்சு நேர்பவளாகவே இருக்க விழைகின்றேன் என்பதன்றே பொருள்.

இவ்வாறு தலைவி கூறியவுடன் வேறென்? தலைவனும் தலைவியும் மனமொத்து வாழ்கின்றனர்.

தன் கணவன் உணரும் வகையில், அவன் மனம் புண்படாத வகையில் பேசும் தலைவியை நாம் சிறந்த தமிழகப் பெண்ணாகவே காண்கின்றோம்.

புறப் போரைத் தவிர்க்க, இருமன்னர்களைச் சமாதானம் செய்யும் புலவரைப் போல், தலைவன்—தலைவியர் இடையே உள்ள அகப் போரைத் தவிர்க்க தோழி முயல்கின்றார். இவ்வாறு புலவரைப் பாராட்டும் வாய் அனைத்தும் தோழியையும் பாராட்டுதல் வேண்டும். தலைவனில்லையேல் தலைவியில்லையேல் தோழியில்லை, தோழியில்லையேல் குறுந்தொகையில் உயிர்ப்பு இல்லை.

இவ்விதம் தலைவியின் தோழியைச் சிறந்த முறையில் படைத்தளித்த புலவர்களை எண்ணி நாம் ஏறு போல் பீடு நடை நடத்தல் வேண்டும்.

—வெ. யானாமதி
இரண்டாம் ஆண்டு, அறிவியல்

மங்கையின் மனநிலை (வசன கவிதை)

கதிரவனின் ஒளிகண்டு கமலப்பூத் தான்மலர்
அதுகண்ட வண்டினங்கள் அவ்வழகில் தனைமறந்து
மதுவருந்தும் போதையிலே மனம்மயங்கிச் சென்றனவோ ;
ரீங்கார குழலோசை செவிமடுத்த தாமரையும்
தன் செந்தூர செவ்விதழ் விரித்துப்பூரித்து நிற்க
அது காணப் பொரு ஆதவனும்
நான் மறைந்தால் என்செய்வாய்? எனக் கூறி மறைய
அதனால் அம்மங்கை மனம்வெதும்பி முகக்குறுகி நிற்க
அந்தி என்ற நேரத்திலே அல்லியுடன் பேசுதற்கு
அன்போடு ஆங்கு வந்த திங்களும்
ஆயிரமாயிரம் கதைகள் பேச அது செவிமடுத்த செங்கதிரோலும்
கமலப்பூவின் மேலுள்ள காதலால் மீண்டுவர
மங்கைதன் மனநிலைதான் என்சொல்வேன் அம்மா!

வை. நக் மணி
இளங்கலை, - முதலாண்டு,
(பொருளாதாரம்)

எனினும், பொதுவாக நோக்கும் பொழுது நிறைந்து காணப்படும் நிறைகளால் தான் ஒன்றின்பயன் புலனாகின்றது. அம்முறையில் 'போட்டி மனப்பான்மை' என்னும் இத்துறையில் கொடிய குறைகள் காணப்பெறினும், பொதுவாக நிறையே (நன்மையே) மிகுந்து காணப்படுகின்றதை உணரமுடிகின்றது.

மனிதன் மனம் என்னும் கலத்தில், இலட்சியம் என்னும் பொருளையேற்றி, நல்லுணர்வு என்னும் கருவியினுடையக்கி, அமைதி என்னும் கடலில் செலுத்தினால் அவ்வின்பப் பயணத்தின் சக்தி தான் எப்படி இருக்கும்?

நல்லவற்றை வளர்க்கும் போட்டி மனப்பான்மை, பெருகிவளரட்டும். குழந்தைகளின் மனத்தில் நல்லுணர்வாகிய வித்தினை விதைப்பதற்குப் போட்டியே பொலிந்திட்டட்டும்.

நல்வாழ்வு நல்கும் உயர்கல்வி பெறும் மாணவ சமுதாயத்தினிடையே போட்டியே பொங்கிப் பெருகட்டும்!
 கல்வியைக் காத்து வளர்ப்பதில் ஆசிரியர்கள் கையாளும் ஆராய்ச்சிகளிடையே போட்டியே பொலியட்டும்!
 செம்மையான கல்வி கற்று வெளியிற் செல்லும் பிள்ளைகளிடையே தம்மாசிரியர்பால் காட்டும் நன்றியிலும் போட்டியே ஓங்கட்டும்!
 அருளளித்து வாழ்த்தியனுப்பும் ஆசிரியர்களிடையே பெருகி வளரும் வாழ்த்துக்களிடையே போட்டி எழட்டும்!
 உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் நற்பயன் வழிகளிலும் போட்டியே துலங்கட்டும்!
 மக்கள் தம்மையாளும் மாண்புடைத் தலைவர்களிடையே எந்நேரமும் சேவை மனப்பான்மையிற் போட்டி செறிந்து நிலைபெறட்டும்!
 தாய்நாட்டின் இன்பத்திற்கென்றும், தளராது பாடுபடுவோர் பால் தூய அன்பு காட்டுவதிலும் போட்டியே பெருகட்டும்!
 ஏழை எளியவரை உயர்த்தும் பணியில் மறை எனும் கருணையைக் காட்டுகையிலும் போட்டியே சிறந்தெழட்டும்
 உலகினில் உயர்விடத்தை எட்டிப் பிடிக்க இந்தியா ஆண்டாண்டு காலமாகப் படும் பாட்டிலும் போட்டியே எழட்டும்!

இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வாழ்நாள் தன்னை நமக்களித்த இறைவன் தன்னை வாழ்த்திடும் பக்தியுணர்விலும் போட்டியே பெருகி மணக்கட்டும்!

வளம் பெற்று வாழ்க போட்டி மனப்பான்மை!!

சே. ப த் தி னி.
 முதலாண்டு, இளங்கலை.

VIBROCORK

Extensively used for Machinery Foundation
 Acoustic Insulation & Vibration problems.

We also deal in Foundry Equipments, Furnaces,
 Building Materials, Engineering Equipments etc.

For your enquiries>Contact

M. D. TOLIA CORPORATION

6/105-E, MOUNT ROAD, MADRAS-18

Telephone: 440201
 442811

With the best compliments from

Phone: Offi: 70218
Res - 79217

Grams: "PAGODA"

C. J. SHETH & CO (Bangalore)

J-33, Avenue Road Cross

BANGALORE-2

Whole sales and Distributors
for all kinds of oilman stores, General stores,
toileteries, perfumeries and General merchandises

With best compliments from

Phone: 31281

Grams: SUNPLASTIC

Diamond Plastic Co.,

108-109, Deveraj Mudali Street

MADRAS-3

Contact for all varieties of
Decorative Laminated sheets and
other allied products

Always for quality **Cork Products** insist

'DOG' BRAND

- CORK STOPPERS** - For Pharmaceutical & Bottling Industries ;
- CORK SHEETS** - For Automobile Gaskets & Pkgs; for wads in Screw Caps ;
- CORK DISCS & CROWN CORKS**
- For Aerated waters Industries ;
- CORK BOARDS** - For Thermal & Accoustic Insulations ;
- VIBROCORK** - For Foundation in Machinery installation ;
- RUBBA CORK** - Neoprene Bonded Rubberised Cork sheets-Oil Resistant ;
- DECOMATS** - Decorative Cork Mats for false ceiling and partitions ;

&

EVERYTHING IN CORK, FOR YOUR REQUIREMENTS

Please Contact :

CORK INDUSTRIES

P.B. 2631, MADRAS-32

Cable: "STOPPERS"

Phone: 802610/802619

भक्तकवि तुलसीदास और सूरदास

सूरदास और तुलसीदास दोनों माँ भारती के दो नेत्र हैं। रामचरित गान करनेवालों में जो स्थान गोस्वामी तुलसीदास का है, ठीक वैसा ही महत्त्वपूर्ण स्थान कृष्णभक्त कवियों में सूरदासजी का है। जो भावातुरता और भावतन्मयता इन दोनों भक्तशिरोमणि कवियों की वाणी में पायी जाती है, वह अन्य कवियों में कहाँ? हिन्दी काव्य इन्हीं के योगदान से सदा के लिए अमर रहेगा। इन्हीं की सरसता से उसका सरस भावस्रोत सूखने न पाया है और भविष्य में भी सूख न पाएगा। दोनों अपने अपने क्षेत्र में अद्वितीय प्रतिभा लेकर जनमे हैं।

सूरदास ने शृंगार रस की विश्व व्यापक भावभूमि को भक्ति की उच्चतम भव्यता प्रदान करके उसे उज्ज्वल रस की संज्ञा से विभूषित किया है। उनका उद्देश्य शृंगार का भौतिक आलोक और आह्लाद दिखाने का नहीं, वरन् उसकी आत्मिक तन्मयता और पवित्रता को दिखाना है, जिसकी उदात्तता अलौकिक प्रेम के नाम से अभिहित है। अतिशय वर्णन में भी भ्रमरगीत की यह उक्ति गोपिकाओं की विरहवेदना को जिस मर्मभेदी रूप में प्रदर्शित करती है वह स्पृहणीय है—

मधुवन। तुम कत रहत हरे ?

विरह - वियोग स्यामसुंदर के ठाढ़े क्यों न जरे ? सूर ने प्रेम के अंकुर के उदया होने से लेकर उसके पूर्णोन्मेष तक का बड़ा ही मनोवैज्ञानिक वर्णन किया है।

'हरिकाई का प्रेम कहौ, अलि कैसे धूटे ?' प्रेम का यह प्रभाव उभय पक्ष में सम है। पं रामचन्द्र शुक्ल ने ठीक ही कहा है कि 'सूर का संयोगवर्णन एक क्षणिक घटना नहीं है। प्रेम - संगीतमय जीवन की एक गहरी चलती धारा है, जिसमें अवगाहन करनेवाले को दिव्य माधुर्य के अतिरिक्त और कहीं कुछ नहीं दिखाई पड़ता।' उनका हृदय प्रेम की माना उमेगों का अक्षय भांडार होता है। उनके विरहवर्णन में भी विविधता, गहराई और व्यापकता के साथ साथ स्वाभिवक्ता और मौलिकता वर्तमान हैं।

'निसिद्धि वरसत नैन हमारे' कहनेवाली गोपिकाओं की अश्रुधारा में वे 'ब्रजराज' के माधुर्य को अवतरित कराते हैं। यह विरह साथ ही नन्द, यशोदा, ग्वालबाल, पशुपती, संक्षेप में सारे जड़-चेतन को तडपानेवाला भाव है। 'भ्रमरगीत' वास्तव में मानवहृदय का एक आकर्षक चित्र फलक है जिसमें असंख्य भावचित्र अंकित हैं जो अपनी सरसता और भावविह्वलता के कारण पत्थर हृदयवालों को भी द्रवीभूत करके वियोगिनी गोपिकाओं की मूर्त्त वेदना की सफ़र अभिव्यक्ति में सक्षम बन पड़े हैं। अन्तर्दृष्टि निरूपक काव्य होने के कारण संयोग एवं वियोग का कोना-कोना झाँककर रसराज शृंगार की उज्ज्वलता को दर्शानेवाला यह काव्य वास्तव में रससागर है।

सूर की गोपिकाओं की विरहाग्नि में वासना और ऐन्द्रियता जल गयी थी जिससे उनका कृष्णप्रेम कुन्दन की भाँति देदीप्यमान होकर निखर उठा है। 'आत्मलय' के इस कवि को यह पता नहीं था कि उनके राधा और कृष्ण रीतिकालीन कवियों के कुत्सित भावों के कारण साधारण लोक नायिका और नायक बन जाएँगे। रीतिकवि ने राधाकृष्ण की आड़ में मानसिक फसले फोड़े-यहाँ तक कि अन्होंने 'केलि राति अधाने नौद' आदि में विपरीत रति सुख का वर्णन भी राधाकृष्ण की आड़ में कर डाला।

सूर की वाणी की सरसता ने ही वास्तव्य प्रेम के भाव को रसदशा तक पहुँचा दिया है। बालजीवन की चेष्टाओं का अत्यन्त मनोवैज्ञानिक और कलात्मक वर्णन उनके भावपक्ष एवं कलापक्ष को बहुत समृद्ध बना देता है।

'मैया मोहि दाऊ बहुत खिझायो—'

'मैया कवई बड़ेगी चोटी' आदि पदों से यह स्पष्ट होता है कि बालचेष्टा के स्वाभाविक मनोहर चित्रों की इतनी विशद एवं प्रभावोत्पादक व्याख्या में 'सूरसागर' अद्वितीय है।

संक्षेप में कहेंगे कि सूर की कविता मनुष्य जाति के भावसागर का भांडार है। उनकी काव्यमाधुरी में हम विश्वव्यापी राग को सुनते हैं। वह राग मानवहृदय का सूक्ष्म उद्गाण है। उसी राग में हमारी सभी प्रवृत्तियाँ अपने चरमोत्कर्ष को सन्निहित होते देखती हैं। सूरदास में जिनकी सहृदयता और भावुकता है, प्रायः उतनी ही चतुरता और वाग्विदघना भी है।

सूरदास अपने खनिर्मित भाव-संसार में ही मग्न रहते हैं, उन्हें समाज और परिस्थिति की अपेक्षा नहीं है। परन्तु इसके विपरीत गोस्वामीजी लोक की गति के सूक्ष्म पर्यालोचक हैं। वे शील, सौन्दर्य और शक्ति के देव श्रीरामचन्द्र के मर्यादापुरुषोत्तम रूप को दर्शानेवाले कवि होने के नाते शृंगार में लीला वर्णन को तजकर केवल दांपत्य प्रेम के मनोछास को व्यक्त करते हैं। शृंगार के इस दांपत्य रति के अनेक शुद्ध, श्लील और प्रभावशाली चित्र उनके 'मानस' में हैं। उनकी सीता गोपिकाओं की भाँति वियोगावस्था में आलाप करनेवाली नहीं; उनके इस तडपन में मात्र सूक्ष्म प्रेमभाव का वर्णन है। सर्वत्र आपने मर्यादा का निर्वाह किया है। उपर्युक्त कवियों के शृंगार वर्णन के इस भेद का मुख्य कारण उनकी उपासना पद्धति है। तुलसी की उपासना सेवक सेव्य भाव की है तो सूर की सत्यभाव की है। साथ ही दोनों के उपास्य देवों की गाथाओं में भी अंतर है। जहाँ श्रीराम लोकरक्षक हैं, वहाँ श्रीकृष्ण लोकरंजक हैं। 'मानस' में श्री राम की जीवनी का सर्वांगीण चित्र अंकित है; बल्कि 'सूरसागर' में बाल और युवक श्री कृष्ण की ही जीवनदर्शाएँ वर्णित हैं। 'राजाराम' के वैभव के विपरीत लीलापुरुष कृष्ण में कौतूहल और क्रीडा का प्रदर्शन अधिक हो तो आश्चर्य की बात बहीं। अतः तुलसी कला में 'जीवन और लोक' का समावेश और सूर में केवल संदेश और अभिव्यक्ति को अधिक प्राधान्य दिया था; वरन् सूर का धर्मप्रचारक और प्रखर प्रतिभासंपन्न कवि माने जाते हैं। संक्षेप में तुलसी पर शालीनता, नम्रता एवं परिष्कृत भावना का प्रभाव है।

पर यह सभी लोगो से निस्संदिग्ध रूप से मानी गयी बात है कि मर्यादावादी तुलसी की काव्यप्रतिभा अत्यधिक सूक्ष्मपर्यवेशणक्षमता के कारण व्यापक, लेकिन साथ ही गहरे रूप में हिन्दी जगत को आच्छादित कर रही है। उनके काव्यसौष्टव के लिए यह एक उक्ति पर्याप्त है—

'स्याम गौर किमि कहँवुँ बग्वानि
गिरा अनयन नयन विनु पानी।'

हिन्दीकविता का प्रेमीमात्र जानते हैं कि उनका ब्रज एवं अवधि दोनों भाषाओं पर समान अधिकार था सूरसागर की ब्रजमाधुरी और भी संस्कृत रूप में गीतावधु में

अवतरित है। समसामयिक सभी काव्यप्रणालियों और शैलियों पर उनका समान अधिकार था। इस क्षेत्र में सूर की वाणी एकांगी है - क्योंकि उन्होंने ब्रजभाषा के गेयपदों में ही ब्रजराज के रसमाधुरी की छींटे छिड़का दी हैं।

तुलसी के काव्य में ही प्रथम बार जीवन और समाज के सभी पहलुओं को वाणी मिली। उनकी पहुँच मानव की सूक्ष्म से सूक्ष्म वृत्तियों एवं दशाओं तक थी। संपूर्ण जगत को सियाराममय देखनेवाले इस कवि का साहित्य खान्तसुखाय होते हुए भी सर्वसुखाय और सर्वहिताय सिद्ध होता है। रामत्व की रावणत्व पर विजय कल्पना केवल भारत के लिए ही नहीं, विश्वजगत के लिए पथ-प्रदर्शक है। शुक्लती का यह कथन अक्षरक्षः सत्य है कि भारतीय जनता का प्रतिनिधि कवि यदि किसीको कह सकते हैं तो इसी महानुभाव को। गोखामी भारतवर्ष के उरुण ऋणी हैं; और भारतीय संस्कृति के कीर्तिस्तंभ। अपने व्यापक दृष्टिकोण के कारण वे समन्वयवादी और लोकनायक कवि बन सके साहित्यिक, सामाजिक, धार्मिक और राजनैतिक सभी क्षेत्रों में।

सारंश यह कि तुलसी का काव्य सत्यम्, शिवम् और सुन्दरम् का समावेश है और शिवम् के अभाव में सूर का महत्त्व फीका पड़ जाता है। पर अवश्य ही दोनों की अपने अपने क्षेत्र में अद्वितीय महिमा है। जब तक हिन्दी साहित्य और हिन्दी भाषा हैं तब तक सूर और तुलसी का जोड़ा अमर रहेगा। पर जैसा कि दिखाया जा चुका है भाव और भाषा दोनों के विचार से गोखामीजी का अधिकार अधिक विस्तृत है। न जाने किसने यमक के लोभ से यह कह डाला है कि 'सूर सूर तुलसी ससी।' यदि कोई पूछे कि जनता के हृदय पर सबसे अधिक विस्तृत अधिकार रखनेवाले हिन्दी का सबसे बड़ा कवि कौन है तो उसका एकमात्र यही उत्तर हो सकता है कि भारतहृदय, भारतीकंठ, भक्तचूड़ामणि गोखामी तुलसीदास

वी. विजयलक्ष्मी

II वी. एस. सी.

कला और काव्य

सुन्दर और शोभासंपन्न वस्तुएँ हमेशा आनंद प्रदायिनी रही हैं। अंग्रेजी कवि कीट्स ने कहा है 'A thing of beauty is joy for ever.' इन प्राकृत सृष्टित वस्तुओं की सुन्दरता से प्राप्त आनन्द की अभिव्यक्ति, को ही कला का नाम दिया गया है। मैथिली-शरण गुप्त ने कहा है—'अभिव्यक्ति की कुशल शक्ति ही तो कला है।' मानव अपने हृद्गत भावों को प्रकट किये बिना रह ही नहीं सकता। जब उसके भाव और अभिव्यक्ति दोनों ही शोभासहित हैं, तब उसे कला का नाम दिया जाता है। वास्तव में यही कला जीवन में जीवन डालती है। कला का संसार पूर्णता से युक्त माना जाता है। वह जीवन में नये आदर्शों की स्थापना कर सकती है। वह समाज और सभ्यता को सुधारने में समर्थ है। और वह भी 'कान्तासदृश' आदेश देकर मानवजाति को महोन्नत बनाती है। कला के प्रभाव से ही जीवन बहुत रोचक और आस्वाद्य बनता है। विहारीलाल ने रसिक के बारे में ठीक ही कहा है—

'तंगी नाद कबित्त रस, सरस राग रति रंग
अनबूड़े बूड़े तरे जे बूड़े सब अंग।'

कला का वर्गीकरण उपयोगिता और सौन्दर्य के आधार पर, उपयोगी एवं ललित कला के रूप में हुआ है। जहाँ उपयोगी कला भौतिक सुख से संबंधित है, वहाँ ललित कला मानसिक तृप्ति से घनिष्ठता रखती है। ललित कलाओं में उपयोगिता की अपेक्षा सौन्दर्य की ही अधिक महत्ता है। उपकरणों के आधार पर इनके पाँच भेद माने जाते हैं—वास्तुकला, शिल्पकला, चित्रकला, संगीतकला और काव्यकला। इनमें प्रथम तीन का देश से और बाकी दो का काल से संबंध है। उन तीन कलाओं में, नेत्रों से संबंधित होने के कारण, मूर्तता अधिक है तथा पिछले दो में सूक्ष्मता और अमूर्तता। संगीत और काव्य कलाओं में भावों की ही अधिक अपेक्षा है जिसके कारण वे अधिक भावोदीपक और मर्मस्पर्शी हुआ करती हैं। ये कलाकार मानसिक भावों की प्रतिच्छाया या किसी प्राकृत तत्त्व का विम्ब रमणीय ढंग

से प्रस्तुत करते हैं ताकि दृष्टा अथवा श्रोता भी उन्हीं के भावों से अभिभूत हो जाएँ। उपकारण की न्यूनता और सूक्ष्मता के आधार पर इनमें मात्रागत भेद है।

ललित कलाओं में संगीत और काव्य कलाएँ ही बहुत प्रभावोत्पादक हैं। इन दोनों में साम्यता बहुत है। कवि मिल्टन का कथन है कि ये दोनों एक दूसरे की बहन हैं। ये दोनों कलाएँ गतिशील हैं। डॉ. श्यामसुन्दरदास कहते हैं, 'प्रत्येक पंक्ति के साथ कवि का और खर के प्रत्येक आरोह व अवरोह के साथ संगीत का प्रभाव आगे बढ़ता है।' चित्र वास्तुकला का आनन्द किसी भी दिशा में किसी भी प्रकार देखकर प्राप्त हो सकता है; मगर संगीत एवं काव्य अग्रगामी होने के कारण जल्दी रीति से इनका अध्ययन असंभव है। परन्तु संगीत जिस भाव को केवल स्वरों के संकेत से अवगत कराएँ, कविता उसे रूप देकर सामने चित्र सा खड़ा कर देने में समर्थ होती है। जहाँ संगीत केवल आत्मा के सूक्ष्म भाव का ही प्रकटीकरण होता है, वहाँ काव्य में वहिर्जगत और अन्तर्मन दोनों का विस्तृत वर्णन होता है; क्योंकि काव्य सार्थक शब्दों से ही बनता है। डॉ. गुलाबराय के कथनानुसार 'संगीत आकारप्रधान काव्य है, काव्य सार्थक संगीत है।

काव्य में वास्तुकला की एकता, पूर्णता, सन्तुलन, अनुपात आदि तत्त्व प्राप्य हैं। जगत् मूर्तिकला और चित्रकला के चित्र हैं; पर काव्य के ये चित्र हैं शब्दमय। इनके अलावा काव्य में संगीत की तरलता, लय तथा गति भी प्रस्तुत हैं। इस प्रकार काव्य में सभी कलाओं के मुख्य तत्त्वों का समावेश हुआ है और इन्हीं कारणों से काव्य को कलाओं में श्रेष्ठ सिद्ध करते हैं।

काव्य के प्रयोजन के बारे में आचार्यों में मतभेद हैं। काव्यप्रकाश में जो कहा गया है उसका सार यों है—

काव्य यशसे अर्थकृते व्यवदारविदे शिवतरक्षतये

सद्यः परिनिवृत्तये कान्तासम्मितयोपदेशयुजे।

अर्थात् काव्य से यश, धन, व्यवहार जानने के लिए, अनिष्ट निवारण के निमित्त, शान्तिजन्य आनन्द और कान्ता के मृदुल उपदेश आदि से संबद्ध प्रयोजन प्राप्य हैं। समाज की अपेक्षा रखने पर कला जीवन के अर्थ ही अधिक मानी जाएगी। इसके समर्थक कला को उपदेशात्मक

अथवा सुधारात्मक ही मानते हैं। ये उपदेश सात्विक रूप से दिये जाते हैं जिनमें कोमलता और मधुरता प्रस्तुत रहती हैं।

मानवजीवन को उन्नत और सरस बनाने का काम काव्य से ही होता है। साहित्य ही मनुष्य में मानवतावादी गुणों को भरने में समर्थ है। अन्यथा मानव का जीवन शुष्क और नीरस ही रहेगा; खासकर वर्तमान इस वैज्ञानिक युग में जहाँ बुद्धिविकास के चमत्कार का ही अधिक बोलवाला है। लेकिन साहित्य में भावजगत और कल्पनाजगत का ही मुख्यत्व है। पर हाँ, देश के सर्वतोमुखी विकास के लिए मस्तिष्क और हृदय दोनों ही क्षेत्रों के समन्वय की आवश्यकता है। जहाँ विज्ञान वस्तु के वाहयाकार और गुण का ही बौद्धिक अन्वेषण तथा सैद्धान्तिक निरूपण करता है, वहाँ काव्य उसके गूढ़ और सूक्ष्म विषयों का, सहृदय बनकर, बहुत ही मर्मभेदी और प्रभावोत्पादक ढंग में व्याख्या करता है जिससे वे नीरस विषय बहुत ही सरस बनकर साधारणीकरण द्वारा मानवमात्र के मन को असर कर देते हैं।

डॉ. श्यामसुन्दरदास साहित्य को 'चिर नवीन भी और चिरन्तन भी' मानते हैं। समष्टिगत रूप में वह मानवता का दर्पण है और समस्त भावजगत का स्पर्श करता है। वही इस बदलते हुए वैज्ञानिक युग में स्थिर है और भूत से भी संबंध रखनेवाला है। संक्षेप में मानवजाति को सम्य और संस्कृत बनाने में काव्यकला की बड़ी देन है।

काव्य में सत्यं, शिवं और सुन्दरम् का ध्यान रखा जाता है। विज्ञान में केवल सत्य निरूपण का ही ध्येय है। उसके लिए शिवम् तथा सुन्दरम् गौण हैं। पर काव्य में सत्यं के साथ शिवम् और सुन्दरम् का भी समान महत्त्व है। साहित्य कुरूप में भी सौष्ठव प्यापित करनेवाला है। इसीलिए काव्य में रस एवं मानसिक नाना भावों का विवेचन मार्मिक ढंग से होता है। काव्य का सौष्ठव रस अथवा भावपक्ष एवं अलंकार अथवा कलापक्ष पर ही निर्भर है। भावपक्ष की पुष्टि कल्पना तत्त्व से होती है; कलापक्ष का श्रेय बुद्धितत्त्व पर आधृत है। बुद्धितत्त्व सत्यम् और शिवम् की रक्षा करता है और कल्पना तत्त्व सुन्दरम् को पुष्ट करता है। 'कल्पना से सुन्दरम् का शरीर बनता है और भावना में उसकी आत्मा रहती है। सुन्दरम् रस का विषयगत पक्ष है।' वस्तुस्थिति यह है कि जिस काव्य में ये चारों ही तत्त्व उचित अनुपात में प्राप्य हैं, वही काव्य अमर और आदर्श बन सकता है।

लेकिन हाँ, कलापक्ष की उपेक्षा करके भी कोई काव्य अपनी रसात्मक आत्मा की तेजस् से अवश्य ही चिरस्थायि और मर्मस्पर्शी रहेगा ।

काव्य में रस की महत्ता पर प्रकाश डालते हुए डॉ० गुलावरय लिखते हैं—“रस में कर्ता (कवि) कृति (काव्य) और भोक्ता (पाठक) तीनों को ही समान महत्त्व मिलता है । उसमें प्रभावं है ; गति है और जीवन् की तरलता है । वह कवि के हिमगिरी से विशाल रत्नाकर से विस्तृत और गंभीर हृदयस्रोत से निस्तृत होकर कृति के रूप में प्रवाहित होता हुआ पाठक के हृदय को आप्लावित करता है । इसीसे वह रस (जल के अर्थ में) अपना नाम सार्थक करता है । आस्वाद्य होने के कारण वह रसना के रस की भी समान धर्मता स्थापित करने में समर्थ रहता है । म्लान और त्रियमाण हृदयों को संजीविनीशक्ति प्रदान कर आयुर्वेदिक रस के गुणों को वह अपनाता है । काव्य का सार होने के कारण उसमें फलों के रस की भी अभिव्यक्ति है । रस अर्थात् आनन्द उसका निजीरूप है । वह रमणीयता का चरम लक्ष्य है और अर्थ की अर्थस्वरूपा ध्वनि का भी स्थल है । इसलिए वह परमानन्द स्वयंप्रकाशक, चिन्मय, अखण्ड, ब्रह्मानन्द सहोदर है—रसो वै सः ।”

सारांश यह कि ललितकलाओं में सर्वश्रेष्ठ यही काव्यकला है क्योंकि वह है ।

‘मोम सी कोई मुलायम चीज

ताप पाकर जो उठे मन में पसीज पसीज’

जिससे मन भावुक और संवेदनात्मक बनता है । कवि दिनकर इसीलिए ‘मनवप्रेम’ में मानवतावादी गुणों की अपेक्षा पर अधिक आग्रह करते हैं । कवि हृदय की गहनतम गुफा में घुसकर वहाँ की अमूल्य भावनाओं को मूर्तता देने में समर्थ होता है । उसके इस प्रयत्न में जब शब्द और अर्थ ‘जलवीचि’ से संबन्धित होते हैं तब अवश्य ही वहाँ सर्वोत्तम काव्य बनता है । ‘गिरा अनयन नय विनु वानी’ एवं ‘मैया मैं नहीं माखन खायो,’ आदि पंक्तियों के अध्ययन से कठोर हृदयवाला भी प्रभावित हुए बिना नहीं रह सकता । अतः निस्संदेह रूप में कह सकते हैं कि काव्यानन्द मानव की आत्मा को ऊर्ध्वगामी बनाता है ।

Statement about ownership and other particulars about
SHRIMATI DEV KUNVAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE MAGAZINE

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of publication		Shrimati Dev Kunvar Nanalal
Vaishnav College, Madras-44.
2. Periodicity of its publication		Annual
3. Printer's name		Sri V. Kumaraswamy
Nationality		Indian
Address		M/s. Shanti Printers,
5-A, Rajaji Road,
Tambaram, Madras 45.
4. Publisher's name		Mrs. Sarojini Natarajan.
Nationality		Principal
Address		Indian
5. Editor's name		Principal, Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bh
Vaishnav College, Madras-44.
Nationality		Mrs. Sarojini Natarajan.
Address		Principal
		Indian
		Principal, Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bh
Vaishnav College, Madras-44.
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or share-holders holding more than one percent of the total capital.	}	Shrimati Dev Kunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-44

I, Mrs. Sarojini Natarajan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) SAROJINI NATARAJAN
(Signature of publisher)